

* אבל הענין הוא כי הנה המחון הם חב"ד אבל שרש

של כ"ג מחון נשאר למעלה הרושם שלהם ומוליקם כבשר ואופן המחון שכתבם הם גדולים ומשולים לאין קץ על המחון הנקרא חב"ד. ולק חמלא בארחת נשא גבאשר מחנר סורי ספוחם הטללים כל האלימות אשר הא"א נקרא כתר וא"א חו"ב מחנר הם נח"א בחינת גולגלסא תחנא סתומה דילי. אמנם ת"כ הם וא"א שם פנימי סיונאן ממש דא"א הנקרא כתר וכן הוא הענין ב"ם הפרסום שכלל פמ"ק וא"כ בודאי כי כמות הסתום שכתב הוא גדול מאד מן חו"ב אשר בפמ"ק ההוא כי כרי מן הכתר נאלט הם ובכרתם הוא שחנינה ד' מחון שם ת"כ דיעה בטלל חו"ג שארנסתן יחו נמלאים בכתר בודאי כחומר אלמי כנרתת סים שלום של העמידה לכן הם ד' כרישות וד' זקופים מ"ש. נחלא כי (ו) המחון הם למטה מבחי' הכתר ואינם באים כי הכתר גבוה מאד מאד ממש וחס למטה ממנו לבשר אמנם ככתר ת"כ בחי' פנימית שם פוחן שט בשלש מתים ובחי' החיצונית שהוא בגולגלסא אלא שח"א"י

הוא בגולגלסא (ח) התפשטת עד למטה ותלכשת גם את המחון הנקרא חב"ד אבל עיקרית הכתר איש אלא למעלה על אלו הכוחין. ועיין בביאור אשר מחנר ג' רישן אצלפון דא לבו מן דא סכנר בתחלת אר"א דרפ"ח ומשם תבין ענין זה הנוח שכתב שטא מלכד הפוח פלוח מה ענינו :

פרק ב' ב'ח

ועתה נבאר מהיכן נעשה בחי' הכתר הם והנה הוא נעשה מבחי' ח"י הסחטון של פמ"ס דאמא הנקרא הנטא חסו ענינו. כי הנה כתבנו בפלי' כי לכתב הכנסת נה"י דאמא הראשונים סוף ז"א בבחי' הסחטון הוטרס לסבדל ולפסוח לה נה"י חדשים אחרים ושם נבאר איך היה הפנן ואמרנו כי האורוב של נה"י דאמא עלו בחג' ת"ס בסחטון של פנונה לרמות את הולר שילד ויאל לחון וחו ארון האורות הוטרס שם נה"י אחרים חדשים כי בעלות האורות הנ"ל האורו ונעשו כח נכלי הכוא של מחינת הפ"ח הסחטון וסבדל ממט (ט) נ"כ נה"י חדשים ואז האורות הראשונים שנסחלקו נחלבשו סוף אלו הנה"י החדשים כי הנה"י הראשונים סב"ם להתרוקן לכפס סבות הנ"ל אם לנודק לידת המחון דלא ואם לכפסות לטפון למחון ד"א ענמו כנ"ל אבל אלו שם סטטס י"ם של תנונה פלומה

עליונים מהם שהם מן אחא מילאם. ומדבר עתה באלו של התנונה ונאמר כי יש בג' בחי' א' הוא נה"י שלה הראשונים שנסלכשו ב"א לסחטן לו כבוד מחון הב' הוא בחי' ח"י ח"ת (א) וה"י שלה החדשים שנתפשטו בה ממדס כדי שחיה שלימה ב"ם גמורים להודונו עם אבא נכל' נ"כ הוא בחי' שאר קומחה שטא מן מחינת עליון דח"ם שלה עד למעלה עד ראשה ונ' בחי' אלו מחוונות עם ג' בחי' אחרות בלופן זה. והענין כי כנה נח"ל כי בפח ארמו עלו אלו האורות של הכלים של נה"י דענונה למעלה בחי' סחטון של פמ"ס שלה ונחרוקו אלו הכלים מן האורות שלפס פלמן ולא נשאר בהם שום דיות כלל ועיקר כבוד און הוטרס מחק"מח אלא בחי' שחמים פלמו עליה וזו כסחטון כלים ריקים נכבשו לטובן המחון ד"א שהם מן הכחשם שבו עד למטה שהם ס"ם והנלבשו כפי' פרקין שם בנה"י של התנונה ואח"כ נחלבשו סולם חוך ז"א מתכמה שבו למטה פמ"ס ב"פ. ונמלא כי הכלים והגוף (ב) של אלו המחון הם בחי' א' שהם הכלים וגופניות החנונה פלמה אבל האורות והחנינות והכנסת שבהם הם המחון של ה"א ענמו אמנם לפי שכתב וסחלקו אורות שלהם ונכנסו אורות ה"א במקומם לק אלו הכה"י דאמא מחחלפין מסבטם הראשון ונהפכים לסיות שלם חפלוהו ובשר מנשחו של ה"א פלמו והגוף ענמו דמין מתם ואינו נקראין אלא בשם גופא ד"א ממש. וכזה ספון מ"ם כדורש גלות ד"א איך הוא שמו ו"ק שם בו כלכר כעוד שכל עממות איש רק ו"ק איך גבדיל אח"כ ונעשה בן י"ם גמורות ושם ביארנו (ג) כי הנה הענין היה שהיה בו י"ם הנקרא ו"ק ונכנס בו פחד ג"ם שם נה"י החנונה ומסחברין יחד ונעשו ס"ם גמורות וזאת זה כי כל פרק עליון דלנח פנונה מספרד ומחחבר עם ב' פרקי עליונים דכלי החסד ד"א ונעשו חכמה שבו ופרק ב' דכלי נלח דענונה מחערב עם פרק הסחטון דחסד ופרק עליון דכלי דלנח ד"א ונעשו חסד ד"א ופרק ג' דכלי נלח דענונה מחערב עם ב' פרקי סחטונים דלנח ז"א ונעשים נלח ד"א ועד"ו בקו שחלמי ועד"ו בקו חלמטי כמטאר חללני במקומו (ד). נמלא כי הכה"י עלמן דענונה מספרד"ים עם הכלים וגופא של ז"א והכל נעשה כלי גוף א' כשהוא א' והגוף ד"א הוא ממש ולכן נקרא בחינה ז' בחי' כגדלה ממש של ה"א ענמו כי להיתן כלים ריקים והכנסו אורות דמחון ד"א לטובן נעשו בגוף ד"א ממש והבי' נבאר בחי' המחון ד"א מתכמה עלו ולמטה איך נעשו פ"י נה"י הראשונים של התנונה שהם הכלים בלחי אור. הבחינה הב' הוא הכתר של ז"א אשר הוא נעשה מן הח"י הסחטון של ס"ם (ה) ונה"י החדשים של תנונה והנה בחינה הכתר ד"א לרדך שחיליה נבאר מה ענינו אם הוא מכלל מחון ד"א או לאו אם מכלל ס"ם ד"א או לאו כי בדבר זה יש מחלוקת גדולה בין המקובלים ובספר יצירה נבאר שכתבנו י"ם מחיל מן הסכמה כמו שכתב אחת היא רוח אלהים חיים ס' וכן אמרו איך ראשית אלא חכמה ורליות הרבה לסבדל זו גם מה ענין הכנת לשון חסד ולמה נק' קד. והנה כפי הגראש מפשטות לשון הפוקוסם וספר הוטרס נראה כי הכתר הוא גולגלסא וחב"ד הם המחון שכתון הגולגלסא ואם כך הוא נמלא שכתב הוא גרוש תכלית הגרסתן כי הוא נעשה ח"טנית ולבוש אל המחון כדרך הגולגלסא המקיף ומלבוש את המחון ואין ספק ששכלים ועיקר הם המחון כי הנלללה הוא כלי ומלבוש ספל אליה ודבר זה לא יכלה על דעת הוטרס כי יומי כי הדי כתר גדול לאין קץ על החכמה ותנונה ודעת ונחשבו אלו כלל היו

הגרות וביאורים (א) סחטון ונה"י: (ב) הוא הכלים והוא גוף וכלל לבנה וכן פ"ם אבל האורות והאורות והאורות שבהם גם זה הוא נכלל וכלהו. שם שטון: (ג) לקמן פ"ו וי' וכלים פ"ו וכלים ח"י: (ד) לקמן פ"ז: (ה) לקמן פ"ז: (ו) סחטון ח"י: (ז) עיין לפיל

א"ח"ח 23589

יפה שעה

דטענות ד"א בכרת ירוש עמכם כי הם יחר ח'טונים מהם כו ועיין שלחי עמר סעבריס עמר שוחק וללס :

או וכוף דז"ה ממש הי' ילפן יקרא דבר זה הגדלה דז"ה עלמו
 כי נהיהם כלים רקים ונכסיו אורות מוחין דז"ה לחוכם נעשו
 כנוף דז"ה ממש ידחי נח' בח' מוחין דז"ה מחכמה שלו ילמטה
 ח"ך נעשה ע"י נה"י ח' דתבונה שהם כלים בלי אור. הבחינה
 הב' היא הכתר דז"ה אשר הוא נעשה מה"י התחתון דה"ת ונה"י
 החדשים דהצ"ל והנה בח"ו הכתר דז"ה לריך שנבחר תחילה
 מה ענינו אם הוא מכלל המוחין דז"ה או לאו, ואם הוא מכלל
 ה"ס דז"ה או לא כי בדבר הזה יש מחלוקת גדול בין המקובלים
 וכפי הנראה מס"י היה שחשבין דז"ס מהחיל מחכמה כמ"ס אחת
 רוח אלהים חיים יכו' וכן אמרו ח"ן האבות אלא חכמה וים החיות
 הרבה לספרה יו' גם מה פ"ו לשון כתר ילמה נק' כך, והנה
 כפי הנראה מס"ס ודחי' שהכתר היה גולגלתא וחכ"ד הם המוחין
 שבתוך הגולגלתא ואם כך היה נמנה שהכתר הוא גרוע בתכלית
 הנהיגין כי הנה הוא נעשה חילוניות ולכוס המוחין בדרך
 הגולגלתא שהיא מקפת ומלכשת את המוחין וחוץ ספק שהעיקר
 והתכלית הם המוחין כי הגולגלתא היא כלי ולכוס עפל אליהם
 ודבר זה לא יעלה אפילו בדעת הנוטק בן יוחי כי פשוט שהכתר
 גדול מאד לח"ן ק"ן על חכ"ד וכלא נחשבי חללו. אבל הענין הוא
 כי הנה המוחין הם חכ"ד אבל הרשם של ג' מוחין נשאר למעלה
 הרשם נהם ומעלותם בכתר יאורם המוחין שבתוך הכתר
 הם גדולים ומעילים לח"ן ק"ן על המוחין הנק' חכ"ד ולכן תמלא
 צב' חידות שנאשר מנבא ענין יום פכללות כל האלילות אשר
 האריך נק' כתר יא"ה ח"י"ב מוכיח שם באריך בח"ו גולגלתא
 ומ"ס דלילה אמנם ח"י"ב הם יא"ה שהם הענפים היואלים מ"ס
 האריך הנק' כתר יעד"ו צ"ס הפרטיית שכלל פרוקף ו"כ

זודחי שהמח הכתום שבכתר ההוא הוא גדול מחכמה אשר
 צפרטוף ההוא שהרי הם מכתר גלגלי ובהכרח הוא שבח' הד'
 מוחין שהם י' חו"ב ודעת הכולל חו"ג שכל ד' נמלאים בכתר
 כמ"ס בכוונת שים שלום כי ז"ס ד' כריעות יד' זקיפות דעמידה
 ע"ש ונמלא שהמוחין הם למטה מבח"ו הכתר ואינם בתוכו כי
 הכתר הוא גבוה מאד מהם והם למטה נמנו לגמרי אמנם
 בכתר יש צו בח"ו פנימות שהם מוחין שבו בעלמו ממש ובח"ו
 חילוניות הוא הגולגלתא אלא שחילוניות הגולגלתא מהפשט עד
 למטה ומלכשת גם את המוחין הנק' חכ"ד אבל עיקריות הכתר
 הינו אלא למעלה על אלו המוחין ועיין מ"ס בדרוש ג"ר התגלפן
 דח' לנו מן דה' הנו' בח"ו דף רפ"ח ע"ה ושם תבין ענין מוח
 זה שבכתר שהוא מלבד המוח עלמו יום עניינו, והבן הקדמה
 זאת היטב:

פ"ב. יעתה נבאר מהיכן נעשה הכתר הזה והנה הוא
 נעשה מבח"ו חלי התחתון דה"ת דלוימא הנק'
 חצו' כנ"ל יום ענינו שהנה נח"ל כי לסיבת הכנסת נה"י דלוימא
 הא' תוך זעיר בבח"ו המוחין הולכנה להתגדל ולעשות לה נה"י
 אחרים חדשים ושם ביארנו ח"ך היה הענין ואמרנו שהאורות
 דנה"י של אימא עלו בחלי התחתון דה"ת דתבו' לדחות את הילד
 שילד וילא לח"ן ואז אורם האורות הוליוו שם נה"י אחרים
 חדשים, ותשלים ביאור ענין זה הוא שהנה בהתעלות כל האורות
 ההם לאיתו מחליה התחתון דה"ת דתבו' האורו ונתנו כח בכלי
 ההוא דמחליה התחתון דה"ת דתבונה והגדיל וממנו נעשה ג"כ
 נה"י אחרים חדשים ואז האורות הא' שנחלקין נתלבשו תוך נה"י
 אלו החדשים כי הנה"י הא' הולכרו להתרוקן לכמה סיבות כנ"ל
 הם

איפה שלימה

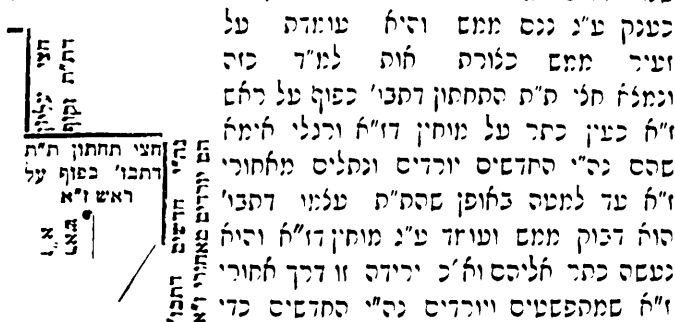
דלוחי פרע, יכן עד"ו הולכים ומחלקים ונפרטים הכלים והאורות הנז' לח"ן ק"ן יאורם מוחנים כלל מנמו שהי' אלא שבזה עולים
 ומתבררים יותר ומודגמים יותר עכ"ל, נמלא בדעת הרש"ש ז"ל מוסכים לשמועה ראשונה שכחז מוהר"ח ז"ל על שמועה שניה. אמנם
 יש עוד שמועה אחרת שכחז בשער הנסירה שער כ"ט פ"ח במה"ק כי החג"ה נעשו חכ"ד והנה"י נעשו חג"ה וזא"ס לו נה"י חדשים
 מן הבניה, וכ"כ בשער כ"ח פ"ד כלל ה' יע"ש שער ל"ו פ"ב, ועיין שער הנסירה פ"ד ופ"ח שכחז תבונה עד הוד התפשטה ולריך
 לעשות לו לז"ה יסוד מחדש יע"ש, ועוד עיין בדרושי הדעת ידובה צנה"ס דף ל"ג ע"ג וז"ל ויודע כי הכלים דז"ה הינם רק ו' ספירות
 חג"ה נה"י אלא שבזמן הגדלה נתחלק כל ספירה מהם לתלת פרקין ועי"ש היו ע"י כלים ונמלא כי תלת פרקין עליונים ותלת פרקין
 אמנעים חג"ה הראשונים דז"ה גדלו כלים ונעשו תלת כלים שלימים לחלת מוחין חכ"ד הנז' ואלו הנקראים ראש ומוחין של הנשמה
 אח"כ תלת פרקין תחתון דחג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת החסין ואלו נקראין חג"ה של הנשמה שהם גוף בלי
 אלא שהן כלי מוח או הנז' הכלל מחו"ג ידעת החסין הנקרא ח"ת ומן תלת פרקין עילאין דנה"י נעשו כלים לנה"י של המוחין אלא
 שהם בח"ו חג"ה של ז"ה, ומתרין פרקין אמנעים ותחתון שכלל או מנה"י נעשו נה"י דז"ה ושם נחשבו ג"כ נה"י של המוחין עכ"ל.
 וא"כ מ"ס הרב שחג"ה נעשו חכ"ד ר"ל לערך מה שקורא תלת פרקין תחתון דחג"ה אשר נתלבשו בן פרקין אמנעים דנה"י דלוימא
 ונקראו תרין עטרין ידעת ובכללותן נקראו דעת תחתון ולפי שפרקין אמנעים ותחתון דנה"י דז"ה אין בהם התלבשות נה"י דלוימא
 כ"ה מן הארה שיורד להם מן הפרקין תחתון דנה"י דלוימא המתלבשים בפרקין עילאין דנה"י דז"ה לפיכך נקראין נה"י חדשים כי אין
 בהם התלבשות נה"י דלוימא כ"ה הארה לבד וזו הארה נקראת הארה מחודשת, ומ"ס בשער הנסירה פ"ד ופ"ח שהיכוד דז"ה נעשה
 מחדש ומציאר בפ"ח שם כי הוא נעשה ע"י זיוג שני מזלין נוגר ונקר ר"ל שהמשתה החו"ג מיכוד דלוימא ליכוד דז"ה הינו נעשה
 כ"ה ע"י זיוג נטר יקרא אשר מהיר בדעת דהו"ה וע"י בן מודווגים או"ה ומאירים הארה מחודשת בחו"ג אשר עלו ציכוד שלהם וע"י
 הארה שקבלו החו"ג מהפשטים ציכוד דז"ה וזהו שנעשה לו יסוד מחדש ועיין צנה"ס דף כ"ז ע"ג בכוננת קונה הכל באורך, וזהו
 הנראה לעד בדרך אפשר אם נצינו ה' יוכשה, ועיין מ"ס היפ"ש על פ"ו, וכס' אהבה ה' להרב יוסף סרבוץ דף ל"ה, ועיין מ"ס באש"ל
 על שער א"ה באורך מזה, ולפי מ"ס בדרושי הדעת הנז' דתלת פרקין תחתון דחג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת
 החסין וכו' הוא דלא כמ"ס חסדי דוד בכלל ו' שכחז וז"ל בעת הגדלת ז"ה עולין צ' פרקין עילאין דחג"ה ונעשין חכ"ד ונשלמים ע"י
 תלת פרקין עילאין דנה"י דלוימא והתלת פרקין עילאין שבתרין פרקין הנז' הם חכ"ד דכתר וכו' והתלת פרקין תחתון שבתרין פרקין
 הנז' הם או"ה ויסודות והם צ' עטרין ידעת דדעת עכ"ל משמע מדבריו שהלת פרקין אמנעים דחג"ה דז"ה נעשו תרין עטרין ודעת
 דז"ה, אבל בדרוש הדעת כחז שתרין פרקין עילאין, ואמנעים דחג"ה דז"ה נעשו חכ"ד של המוחין, ופרקין תחתונים דחג"ה נעשו
 תרין עטרין ודעת שהם חג"ה של המוחין ודו"ק:

(ו) **חוי"ב** ודעת הכולל חו"ג שארבעתם יהיו נמלאים בכתר וכו'. מזה ילא לו להרש"ש לסדר כל העמידה בחו"ב חו"ג שהם שורשי
 המוחין דכתר דז"ה ומציאר יותר בשער הכוננת בדרוש שים שלום שכחז וז"ל כי הנה ודחי' שהכתר דז"ה כולל את ג'
 מוחין וכללותם הם צו בלי ספק וכו' והנה הד' מוחין הם ד' הויות עסמ"צ כנודע וכו' והנה הם נחקקים ונשלמים בז"ה ע"י ד' כריעות
 וד' זקיפות שים בהפילת העמידה וכו' ולכן הם בבח"ו כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ואחר
 אשר נעשה תיקון הכתר שבו ע"י ד' כריעות והזקיפות הנגמרות בסוף ברכת מודים אז אנחנו אומרים ברכת שים שלום וכו' עכ"ל.
 ומ"ס הרב ז"ל ולכן הם בבח"ו כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ר"ל משרשי המוחין דכתר
 דיסודות לשרשי המוחין דכתר דז"ה ודטוק' כידוע שכל פרטוף ופרטוף מפרטי פרטופי צינה דז"ה נתקן כל אחד ע"י פרטוף שכנגדו
 מפרטי ה' פרטופי צינה דיסודות ואלו חו"ב חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ה ונוק' של כללות זו"ן של אותה
 הפילה כפי מה שהיה בין בחול בין בשבת בין ציו"ע ויש לכל אחד מהם כל ד' כלים הנז' בשער השמות וכל המשכת המוחין דאח'
 ותיקון לאה ויעקב ורחל ונכירה והמשכת מוחין דפנים עד באהבה הכל הוא בחכמה דכתר שהוא דכורא דעתיק דאווה תפילה וממנו
 לצינה וכו' כמבואר כל זה בסיוד הרש"ש ז"ל ובהקדמת רחובות הנהר צסופה דף ז' ד"ה וזוה אפשר וכו' וכן מוח חכמה הנקרא
 אבא וכו' יע"ש, ומכל האמור מפורש יולא שח"ב חו"ג שהם שרשי המוחין הנחקקים בד' כריעות וכו' זקיפות הם פרטופים גמורים
 ויש בהם כל הכלים הנז' בש' השמות והם בכללותם כתר הכללי דז"ה של אותה תפילה [ונלע"ד שהכתר כללי הוא דז"ה שהם חו"ב
 חו"ג שבכתר מהפשטים עד סוף עולם הא"י שהרי בשים שלום נדחים המוחין דקטנות לעולם הבריאה, ומהגרון דכתר הזה מלבישים
 המכ"ד

אם לעורך לידת ז"א ואם לעשות כלים ולבושים לעורך מוחין דז"א
עלמו כנ"ל אבל אלו שהם לתשלום י"ם דתצו' עלמה חזרו האורות
להתלבש בהם, והנה מזה המחלטה התחתון דת"ה ומנה"י [ר"ל
נה"י החדשים] בצחי' כלים ובצחי' אורות ג"כ שלהם עלמן הם
הנעשים כתר דז"א, והרי זה הוא שינוי א' שיש בין הכתר למוחין
שהמוחין הכלים שלהם הם דתצו' והאורות שלהם הם דז"א אבל
הכתר הכלים והאורות שלו הכל הוא מן התצו' בזה תבין העעם
למה הכתר אינו במספר הי"ם כנ"ל אמנם מחלין מחכמה
שנק' ראשית והטעם כי הנה המוחין דז"א שהם חצ"ד שלו
האורות הם דז"א עלמו ואעפ"י שהכלים והלבושים הם דנה"י
הא' דתצו' כנז' עכ"ז הם טפלים ונגררים אחר הרומניות והאורות
שבהכנס שהם מוז"א עלמו ולכן משם מחלילים מספר י"ם שהם
חצ"ד חג"ה נה"ם שבו ובפרט כנז' ששכלים דנה"י הא' דתצו'
נעשו בשר מבשרו וגופו דז"א כנ"ל אמנם הכתר שלו אין לו
שייכות עמו לא באורות ולא בכלים כי כולם הם צחי' התצו' לבד
ואין בו צחי' ז"א כלל זולתי שהוא מתחבר שם ושורה עליו
כמו כתר כמש"ל ולכן אינו נחשב במספר י"ם ז"א וזכור כלל
זה וזה תבין למה נק' כתר שהוא מלשון כוהנת ומסבבת כמו
העטרה שהיא מקפת ומסבבת ומלבשת ראש האדם והוא דבר
זולתו כנראה בחוש הראות שהעטרה נבדלת היא מנוף האדם.
גם בזה תבין הפרש ויתרן מעלה הכתר על המוחין כי המוחין
היו האורות צחי' זעיר עלמו ובצחי' הכלים שלהם בלבד היו
מהתצו'. אבל הכתר כולו הכני והאור הוא מהתצו' ופשוט הוא
היתרון והמעלה שיש לאימא על ז"א שאין קץ וקלבה אליו ומה
גם שאפי' בצחי' הכלים יש יתרון לכלי הכתר מכלים דמוחין
לצ' סיבות הא' שהכלים דמוחין הם דנה"י הא' בלבד אבל כלי
הכתר הוא מנה"י החדשים וגם מחלי תחתון דת"ה ונודע שחלי
ת"ה גדול מכל נה"י כולם כמ"ם בהקדמה ידועה שהצחי' קטנה
שכלל ספירה עליונה היא גדולה מכל מה שלמטה ממנה והרי
ראיה כמה מעלות ויתרונות יש אל הכתר על המוחין, ופשוט הוא
שהכתר גדול הוא מכל הט"ם כולם דז"א לגמרי, ואמנם עכ"ז נק'
הכתר כתר דז"א אעפ"י שאין לו שייכות עמו והטעם הוא לפי
שכאשר אימא שהיא תצו' רולה להעטיר ולהכתיר לז"א בנה
בסוד בעטרה שערטה לו אמו הנה היא יורדת ומשפלת גופה
למטה עד שיצור חלי ת"ה שלה כנז' ומקפת ומסבבת ראשו דז"א
ונעשית לו צחי' כתר ועטרה ואז נחשב כאילו הוא מצחי' ז"א
עלמו לסיבת ההתכרותו והתדבקותו עמו וז"ם מ"ם צחי' דכתר
איהי אימא על צרה, גם אמרו צחי' כל כתר איהו אה"ה והענין
הוא כי מצחי' אימא הנק' אה"ה כנודע נעשית כתר דז"א כמ"ם
ודע שלא זה בלבד אלה עד"ז הם כל צחי' הכתרים של כל
שאר הפרטו' או כמו אריך ואור"ה וטוק' דז"א שכולם כתריות
נעשה מן העליון שעליו ע"ד שביארנו בכתר דז"א, והנה
ג"כ ית' לך שהרי מצחרי אחזה אלוה ודרי אין אלו רואים שבאדם
התחתון דעה"ז יש בו כתר עם מוחין צחוכו למעלה מהמוחין שלו
אך זה יובן עמ"ם שהנה כמו שהכתר אינו מכלל גופו דז"א רק
צחי' מקפת עליו וזולתו כך הוא באדם התחתון שהכתר שלו הוא
אור רוחני מוקף עליו ואינו נגלה ויכיר לעין אמנם הצינו' שלו
המתפשט למטה הוא הנגלה והוא הגלגולת המקיף את המוחין
של האדם עלמו:

פ"ג. ועתה נבאר ענין הכתר הזה איך נעשה מחלי התחתון
דת"ה ומנה"י החדשים דתצו' ובו ית' לך מש"ל
שצינה יורדת ומשפלת עלמה למטה להיותה כתר על ראשו ואם
כפי הנז"ל שחלי ת"ה נעשה כתר על הנה"י נכנס צחוכו אין
לורך להשפיל, אבל הענין הוא כי הנה עיקר צחי' כתר דז"א
אינו רק חלי התחתון דת"ה דתצו' לבד והוא ממש שורה ע"ג

מוחין שלו הנק' חצ"ד שהרי הכתר הוא ספי' אחת בלבד ואינה
מתלקת לג' קוים וא"כ אי אפשר שגם נה"י החדשים המתחלקים
לג' קוים יהיו כתר דז"א, אבל כפי זה לריך להבין מה נעשה מן
הנה"י החדשים המפסיקים בין חלי ת"ה אל ראש ז"א. גם ל"ל
מש"א במ"א בענין דרושי מוחין דז"א איך לריך י"ג שנים עד
שיכנסו בו המוחין ובכללן הוא זמן ירידת הכתר עליו, ואם כפי
הנז' שהת"ם עלמו שורה על חצ"ד דז"א אין לריך להשקות זמן
שכיון שגכנסו כבר נה"י דתצו' בסוד מוחין צחוכו מאליו נשאר
עומד ת"ה ע"ג המוחין ברגע בלתי שהיה זמן, אמנם הענין הוא
שהנה האמת הוא שחלי תחתון דת"ה דתצו' הוא לבדו נעשה
כתר ושורה ומונה ויושב ע"ג המוחין ממש, והנה הה"ת הוא נוף
רחב כנראה מחוש העין י"ם באמלצו ובצחוכו מקום הלל רחב
יותר משאר הספי' ובפרט כאשר נעריך גוף דאימא שהוא היותר
רחב שבה ורישא דז"א שהוא היותר לר וקטן כשיעור מכל
אבריו ובפרט כי זו צחי' אימא וזו צחי' בנה הקטן כי צחי' אימא
כאשר מונה אוחו חלי ת"ה על ראשו דז"א נכנס ראש ז"א צחוכו
וכל המוחין שלי נשארים מוכתרים ומוקפין מחלי ת"ה זה ויש בו
שיעור גדול לשיהיה קלחו נשאר למעלה וקלחו יורד ומסבב את
המוחין דז"א, ואמנם הנה"י החדשים דתצו' אינם נכנסים תוך
פנימיות ז"א כאשר נכנסו הנה"י הא' אמנם הם נכפפים
ומתפשטים ויורדים בצד אחוריים דז"א כאדם ארוך הכופף קומתי
וגשען על גבי ראש אדם נגס קלר הקומה העומד לפניו ואחורי
הנגס נגד פני הארוך ואז האריך כופף קומתי ומושיב גופי
שבמקום עזבו ע"ג ראש הנגס והגליו נתלן לאחוריים דנגס
שאו נגולא שראש האדם הארוך גם חלי קומתי העליונה זקוף
למעלה מעומד וחלי גופו נכפל וגסמך על ראש הנגס והגלים
שלו יורדים ומתפשטים מאחורי הנגס, ועד' באימא עם ז"א

כענק ע"ג נגס ממש והיא עומדת על
זעיר ממש כלורת אור למ"ד בזה
וגמלא חלי ת"ה התחתון דתצו' כפוף על ראש
ז"א כעין כתר על מוחין דז"א ורגלי אימא
שהם נה"י החדשים יורדים ונתלים מאחורי
ז"א עד למטה באופן שהת"ם עלמו דתצו'
הוא דבוק ממש ועומד ע"ג מוחין דז"א והיא
נעשה כתר אליהם וא"כ ירידה זו דרך אחורי
ז"א שמתפשטים ויורדים נה"י החדשים כדי
שישאר הת"ם בצחי' כתר דבוק ע"ג המוחין לריכה שהם זמן
לירד כמ"ם בענין המסך י"ג שנים דגדלות ז"א כנז'. וגמלא
שהכתר דז"א אינו דבוק גוף א' עם הנה"י אשר נכנסין צחוכו
אבל הוא נוף א' עם נה"י החדשים היורדים ומשפלים מאחורי
ז"א וזה תבין מש"א במ"א כי קו האמלצי דז"א לפעמים יורד
עד למטה וגם צחי' הדעת שהוא עמו בקו האמלצי גם הוא
יורד למטה ממקומו ואמנם החי"ב שבו נשארים במקומם ואינם
יורדים לפי שאינם קשורים עם הכתר אמנם אם היה נקשר
עם נה"י הפנימיים דתצו' היה מוכרח שאם יעלה הכתר והדעת
גם חו"ב שבצ' הקוים האחרים יעלו ויורדו עמהם:

פ"ד. ונבאר עתה ענין ירידת והשתלשלות א' הנה"י דתצו'
החדשים מאחורי ז"א והטעם שאינם יורדים
וגמשים דרך פניו הוא כדי שתוכל התצו' להסתכל פניה צפני
ז"א כאשר הכפוף ראשה להסתכל בו בהיות פניה באחורי ז"א
ותכפוף ראשה ותציב צפניו דז"א שהוא נמוך ומנה ותאיר בו
בהסתכלות זה ואילו היו רגליה משתלשלים כלפי פניו גמלא
פניה עם פני ז"א והנה היא גבוהה מואד מאד וכאשר הכפוף ראשה
להסתכל בו אינה מסתכלת אלא באחורי ז"א והנה שיעור אריך
התפשטות והשתלשלות נה"י החדשים הנז' באחורי ז"א הוא עד

איפה שלימה

החצ"ד שהם אור"ה ויסקו"ת דז"א ועליהם מלבישים מן הטבור ולמטה ו"ק דז"א ז"ן ויעקב דז"א] א"כ אין זה הכתר שמדבר בו הרב
בפרקין שנעשה מחלי ת"ה דאימא, אמנם נלעד שכך הם דברי הרב שמכרים ומביא ראיה כמו שמנינו שכתר הכללי דלני' שיש בו
מוחין שהוא מוחא סתימאה וכן מנינו בכתר דז"א שיש בו שורשי המוחין חו"ב מלבד המוחין עלמן שהם חצ"ד הכללים קן בפרטות
מכל פרטוף ופרטוף דכל פרטי פרטופי הז"א הכתר הפרטי שכל פרטוף הנעשה מת"ה דלני' יש בכתר הפרטי ההוא שורשי המוחין
מלבד החצ"ד הפרטים שלמטה ממנו וזה יבא דברי הרב על נכון:

- א) **במו** א"א ואור"ה נוק' דז"א כולם כתריות נעשה מן ת"ה העליון שעליו וכו' עיין מ"ם באש"ל באורך על שער א"א פ"א אות
א' והענין בקיצור כי אור"ה מלבישים לפרקין עילאין דנה"י דכתר דלני' שהם נקראין חג"ה דכתר דלני' יעו"ש:
- א) **דנה"י** של תצו' החדשים וכו' וגם צי"ם יש נה"י חדשים כמבואר בסידור כוונת העמידה בתיבת למען שמו ועיין לעיל
פ"א אות ג' מ"ם ש:

לפרטוקל הצד וכתובים מהלכתן המוחין דו"א והם נעשים מרובה למוחין ודי בזה לתבוס ומנין מדעתו כי על זה ארז'ל צמפלא מתוך ט' כנו' בפרק הגו' והיא היא גשמיות דתי שהידי' רש"י ע"ה באדרה רבא כד"ל ויפח באפיו נשמה חיה שנרקא דגוהנקהו גו בגו וכל דא למה בגין לאשלאפא ולפיילא ביה סהים דהיתחא פילאה עד סופא דכל סמימין סה"ד ויפח באפיו גשמת חיים נשמתה דכל חי דפיילא וחתא חלין מהביא גשמיות ומתקיימי בה ויהי אדרס לנפש חיה לאתקרא ולפיילא בתקובין בגוואה דא ולאשלאפא להביא נשמתה מדרגה לדרגה עד סופא דכל דרגין בגין דיהי סה"ה נשמתה מתכמתא בכולא ולמהוי כלא ביחודא חד ומאן דפסיק האי ויהי מן עלמא כמאן דפסיק נשמתה דא ומחזי דאים נשמתה אחרא בר מהאי ובגין קד יסתאי הוא ודוכרניה מן עלמא לדרי דרין בהאי דיוק' דאדרס שארי ותקין כללא דבר וטק' ט' ע"ט' ואם ידנה אדרס להעמיק גלפיין ולשמד על בדיד דברים אליו אם יכסה אפשר שיוכל לבגין קלם משגין זה אם יהיה אלהים עמו :

וטק' החכמה הוא כמו סדר תיקון ד' שלמות אבי"ע אך נחקט ותחתיו זה מה קד סדר תיקון אל' ד' מוחין ואח"כ נשאר בזה חלקי המוחין הראויים להם והארי' המוחין מהשפטים בנב"ד עלמס של הפרטוקל הוא ונתקנים גם הם ע"ד האי' ואח"כ נשאר בסס חלקי בתי' המוחין הראוי' להם והארי' המוחין מהשפטים בנ"ס האק' וז"ל ונתקנים גם הם ע"ד הגו'ל וכמבואר כ"א בס' הכוונה בטווח ד' כריעות וד' וקפוח בטוף דרוס טונת טיס שלטס פ"ט ובסוף ס"א משער מוחין וללס פ"ט זה (קל) הסדר הוא בין כפיבור בין ביניקס בין בגולתה ככל פרס לרדך לתקן תחילת האורס ואח"ך ממילא העגפס נתקנים וכמבואר לפיל (קלא) פיין פלוי ספג ככללות ובפרטווח כנו' קס ופס זה יובן היסג פגין הגו'ל :

הקדמה הלזו היא בסדר תיקון סחצב הגשמות כפי סדר תיקונם בשורשם העליון :

ידוע כי המרה עלמה היא הגוף הקדוש והסרי"ג מלום הם הסרי"ג חיברי (ק"כ ע"א) גוף המורה והפגין הוא כי המורה היא שורש ומקור עלמות אור הגרנ"ח מהשפטים ככל פרטוקל ואור הא"ס מהשפס פדן הגרנ"ח ויהיה החמה פרטופ הכפר דה"ק ותדן גרנ"ח דחיס דה' פרטופי חכמה דה"ק ותדן גרנ"ח דגמיה דה' פרטופי בינה דה"ק ותוך גרנ"ח דרוח דה' פרטופי ז"ל דה"ק ותוך גרנ"ח דה' פרטופי המלכות דה"ק :

עוד מחשפס עלמות אור לא"ס הגו'ל תוך הגרנ"ח דגרנ"ח דחיס דכ"ה פרטופי האילות דאדרס קדמותן (קלב) ע"ד האי' וכן הוא משפס ומאיר תוך הגרנ"ח דגרנ"ח דכל פרטוקל מכ"ה פרטופי דכל שלם משלמות ב"ע דה"ק הטלל :

ובע"ד האי' הוא מחשפס ומאיר תוך הגרנ"ח דכל פרטוקל מפרסי פרטופי ח"ק ואבי"ע דא"ז' הטלל המלביט לח"ק ואבי"ע דה"ק האי' הטלל :

וכן ע"ד הגו'ל הוא מחשפס ומאיר תוך הגרנ"ח דכל פרטוקל מפרסי פרטוקל ח"ק ואבי"ע דכל שלם משלמות ב"ע הטללים המלביטים זה לזה בשוה והם מלביטים בשוה לח"ק ואבי"ע דא"ז' הטלל האי' המלביט בשוה לאדרס קדמתן ואבי"ע דה"ק הטלל הגו'ל וכ"א נק' מחלב הספי' :

ועל ח"ק ואבי"ע דכל פרס דמחלב הספירות הגו' מלביט פלוי בשוה מכל לדדיו ובכניסויו אדרס קדמתן ואבי"ע דמחלב הגשמות המחייתם אליו ונקרא גשמו דונמתו מתם ככל פרסיו ונטלל ופרסו ככל פרסי ספירותיו ופרטופיו כשוני ובחוקך ע"ד הגו'ל במחלב הספי' הגו'ל במ"ל בהקדמה :

וכשנברא אהר"ד נכלל בו כל מחלב הגשמות הגו'ל וכהו גוש שהם הכלים ד"ס שבו כלל מרמ"ח איברים ושס"ה גידים שהם סרי"ג ויס בו חמשה פרטופים סללים וחמשה פשמים ח"ק ואבי"ע דפרסות ח"ק ואבי"ע ע"ד הגו'ל נמחלב הספירות וכל פרטוקל מפרסי פרטופי ח"ק ואבי"ע הגו'ל כלול מחמשה פרטופים הנקראים בשם שור ובסרי גידים ועגמות וסוח שנעגמות כלול מהר"ג איברים שנתבוס מהלביטים סרי"ג איברי הגרנ"ח דכל פרס ובתבוס מהלביטים סרי"ג איברים ד"ס דכל פרטוקל דפרסי ח"ק ואבי"ע דמחלב הספי' פס ללמי המוחין וגרנ"ח שבו המחייתם אליו שנתבוס מחלב גוף הקדוש של המורה הגו'ל :

ונתבאר כי באהר"ד נכלל כל מחלב הגשמות וסיו כללים ב

דגרות וביאורים (קכח) חר"ה דף קל"ז ע"ד שיש ו' (קכט) טס דף פ"ט פ"א ד"ה וכסב: (קל) פרה דף כ"ס סומ"ג: (קל"ג) דקר פ"ה: (קל"ד) וסחא פ"ח: ד"ק כי ט"ס פקדים ב"ר"י ידוע טס קל"ז על באר' דח"ק כסחא כח"ה דח"ק. ופ"ט טס דחמשה פרטופי סכור דח"ק ר"ל על סכור ול"ה דח"ק ופ"ט טס דה' פרטופי ח"ק ר"ל על סכניה וס"ה דח"ק. וכן פ"ט דה' פרטופי ח"ק ר"ל על סכניה וס"ה דח"ק. והבדל טס על סכניה דגרנ"ח וס"ה דח"ק ר"ל על סכניה דפרסי' דפרסי' ופי' דח"ק טעם פורה דח"ק :

וכרי שיחשפס טעם אור הא"ס כנו' לרדך לטוין ככל החשבונות מוחין להמשך בתבוס המשר הייח המטוקדות שהם הגרנ"ח. דארתם המוחין והם חיוהם (ע"ב) וקיוחם והם פיקר המדבור והתיקון כנו' בשער המוחין ובכל המקומות ובמ"ט כי נקודות (קכח) בחכמה שהיא הא"ז' ואור המתגבנה הפליונה כנו"ל דבמתגבנה אחבריר כולא הוא קיוס והפמדות הכלים והאיתום דפי"ח פגלי מבי"ע לאיליות שהיא המתגבנה הגו'ל ויאח"ך יכוין להתבדך הללס דמוחין פס' איי"ת המטוקדות שבו לטוך ו' כלים דטפא חו"ץ המבוארים בשער השמות ולכוין בשמות הכלים הגו'ל טס ולגלביט בהם את פרקי הללס טס האייו"ס המטוקדות כאשר הגו'ל טס חזו חללים בידורס ותיקונס (קכט) ומכלעדי האיות המנוקדות שהם הגרנ"ח שלסם אין להם קחס והשמדה באיליות כי הם גוף כלא נשחכ כמו שהיו מחילה ונס טס מ"ה האדרס שהיא פיקר התיקון טס שזוא כלול מכנת"ל נק' ככללות נקודות בערך טס ג"ך וכמ' בפ"ה משער ענת"ל ובפ"ד משער חלומות ופינמיית ובכמה מקומות ודי בזה לבקך ומכין בדברי כרב ז"ל. באופן כי טעם הייח המטוקדות הם פיקר המחמה המוחין ופי"ח יוכל להמשך בתבוס המוחין דכסר שהם השפטים ובתבוס אור הא"ס ובסדרם דכל עוד שאין אור החכמה מחשפס למטה במוחין אי אפשר לאור הכתר להחשפס כי כולם בחכמה עשים וכמכר ככמה מקומוס ובשער סדר הא"ז' ע"ט :

ובזה

אפשר לאדרס להמלס חשבונס האמור במאמר רש"י ע"ה הגו'ל וכן מוח החכמה הגק' אבה דכל פרטוקל הוא הגחוק החילה ואליו נמשכים כל ללמי המוחין דח"כ וח"ר' ואחר שנחקנים דבר וטק' שבו אח"כ מהשפטים הארת כל המוחין לדבר וטק' דמות הבינה הנקרא איתח ונתקנים ואחר כך ממות הבינה מחשפס הארת כל המוחין לדבר וטק' דמות החסדים הגק' ז"ל ונתקנים ואח"ך ממוח החסדים מחשפס הארת כל המוחין לדבר וטק' דמות הגבורים הנקרא טק' ח"ל ונתקנים וכל אל' דה' מוחין סס פה' שחין סכנתר והם שורשי סד' מוחין סה"ל והם נק' בערך הכתר ח"ל וח"ן אחנס בערך כללות הפרטוקל נק' פתיק וטקביה ח"ל וטק'. באופן כי פיקר כל הסורה הוא לתקן מוח החכמה לאס לאס בפרטווח ואחר שנחקט הדכר וטק' שבו אז אח"כ ממנו מהשפטים הארת כל המוחין ככללות לדבר וטק' דמות בינה דח"ר' ונתקנים גם הם כפי שיפור מה שנחקט בדבר

דרוש ג משפר המזכר עמי" ר"ב ל"ל מן הטמן לשבי עד
פרשה התמיד וכו' ע"ס עמ"ס ביהור אור עד
העמידה נפשים מוחין פנימיים ומקפידים לשמור סמך פנימיות
בבריאה ולא אלו מפלים כי וכללים בהם ל"ב ופולים
דאלימות :

עיש עמ"ס שלשה ספירות אחרות ר"ב ופנימיות ח: ע"ס
חיטניות המלכות הרי שלשה ספירות אחרות. דרש
ח' מדרשי הקדים עמ"ס אמר הכותב שכתב השלמות ר"ב
זה השלמות לפי שהיכל קה"ק דילה טולל ארבעה ספירות
כתב"ד ושזה היכלות החחוטות הרי הם י"ם והם נתלקט
לשבעה היכלות וס' שבעה ושבעה מלקות ע"כ מס' כוונת
ישן. דרוש חלה לודו עמ"ס כענין טנת שם חרף המזכר
כ"ג ונלע"ד חיים כי הראשון הוא שני אחרים דלזה עם
ישראל ואמנם השני הוא כנגד שני האחרים דחל עם ישראל
ובמלת רטון ס' :

דרוש ב של האמירות עמ"ס בחסלה ראש השנה יפ"ס
ג"כ וס' בחי' המוחין המקיפים הנר"ן הגן'
תפילין הנוכר שם בדרוש ה' ואינם המוחין המקיפים הסכר
בדרוש ר' דברכה אבות כי שם נחבאר כי בספוק שמש
נמשכים מוחין לז"א (צ"ד ע"ב) ובשכחל"ז מוחין לרחל
טקביה אבל בדרוש המקיפים דר"ס מפיכים עם זה הדרוש
שלין הטוק' מקבלת המוחין עד הפעמיה כנוכר כאלן ע"ס .
דרוש ח' משפר ק"ס תחלה ביה בפסוק זה ל"ב ספירים
ע"ג פינדק ומנשק אותם כנוכר לקמן בסדר החפלה :

דרוש ה משפר הפעמיה בברכה אחת גיבור ופ"ס ל"ב
ודע כי בשחורו המוחין להחפש נז"א נתגן
אברהם לא נחפשו ה"ח החסדים רק נחסד דז"א הראשון
שסוף החכמה ואח"ך מנרכת אחת גיבור בגבורה ובחמה
קדוש בת"ם וברי זה חיטוק ונלע"ד חיים כי וכו' אפיפות
בדבר ע"ס דרוש ו' משפר המזכר :

עמי"ש ושיש שלום הם סוד נה"י של ל"ב ולקמן בטנת
רלה כ' שהם נה"י שלו אחרונים ע"ס באף הדרוש
עמ"ס ושיש שלום הם סוד נה"י דז"ר אחרין פלמו ל"ב
ולפיל בחחלת הדרוש כתב שהם נה"י דז"א הראשונים שגלו
לנצ"ח והם החלה פרקן פילאין דנה"י שגלו לנצ"ח. ולפנ"ד
להבין כמה שנתבאר בשפר מישום הירח כי אחר ארבע ביה
ראשון לא נחפשו נה"י דחימא רק עד הגכ"י דז"א הראשונים
שגלו לנצ"ח נמלא שאר"ך לטין בשלשה ברטם אלן להמשך
הארה מנה"י דחימא שגכ"י הראשונים דז"א שגלו לנצ"ח
להמשך הארה הנוכר לנה"י שלו האחרונים ומשם לחב"ד דטוק':
דרוש טנת אחן עמ"ס ברוך הוא ונ"ס ל"ב ולפ"ד שאר"ך
לומר ק' בחילת ברוך טטון אל שם אה"י דוחין
המלוכנש נשם הו"ה דס"ג וכך הוא נוסחה ספר הכוונה ישן
ועיין לפיל סוף הרוש ראשון מדרושי התפילין שורש סנה ז' :

שער דרושי עומר עמ"ס בהתפשטות החסדים
ג"כ ואלו לנד מהתפשטות
ה"ח וה"ג בברכה עם פשרה לבושיהן ככל לילה. דרוש ב'
מדרוש תג הכוונות עמ"ס זה הכתר הניתן לז"א פ"ין בשפר
כ"ס ע"ס בחחלת הפרק ד"ה ואמנם תחלה אבאר כי
עד סוף הענין וחראה מה ענין הכתר הזה. ע"ס פת"ש
כטרע ר"ב ל"ל שג"ל כי ז"א הם חו"ב דכללות האג' ואר"ך
כתר דאג' ע"ס עמ"ס גם למעלה לא יש זיווג עד כיום ג"כ
ישן כי כל המוחין שנתשכו בז"א מחחלת העומר עד אשחרם
יוס שבוטות הם המוחין דאחור ופ"י ספילה שחרית ומסך
נמשכים מוחין דפנים דישו"ת ודז"א ודז"א וזו מוחונים
ולכן אין לר"ך לטין בחפלה שחרית ומסך כי אם בחילה
באהבה ואיך בשחרית מוחין דפנים דבינה נישו"ת בחמה
מוחין דפנים דחכמה מאז"א פילאין בלשם וחז"ם דמסך
מוחין דפנים דכתר מאז"א :

עיש עמ"ס מקבלת נחמיה למטה ל"ב לפי כי עד עסק
ח"ה

נבראה והוא חיטיות דאלימות ובפנימיות דבריאה כי חיטיות
ודאלימות היינו בריאה דאלימות כנודע כי ישו"ת הם חיטיות
דז"א אלא שאשפר ששחין דחמא הם כל המוחין דג"ר דז"ק
ולפיכך נקרא פנימיות דבריאה כי בריאה דאלימות הם הג"ר
דכל פרט ובמלת ישראל נמשכו מוחין דרוח דבריאה ובמלת
אחד נמשכו מוחין דנח"י דבריאה אבל מוח דאבא שהם הג"ר
הגן' אל"י אינם אלא מוחין דז"ק הגן' חיטיות דאלימות ר"ל
ז"ק דג"ר דאבא שהם בריאה דאלימות והם מוחין שלמים
בשפרכם אלא שבפרך כללות האלימות יקראו ז"ק בפרך
בבריאה הטולל הגן' חימא ז"ק בפרך האג' הגן'
אבא ג"ר :

נמצא שכל אותם המוחין בין דאבא בין דחימא נמשכים
בק"ס כי כולם נק' מוחין דז"ק ונק' מוחין דחימא
ואח"כ נעמידה נמשכים מוחין דז"ק ונ"ר מג"ר דז"א וטולס
נק' מוחין דג"ר ונק' מוחין דאבא :

מז גם אפשר לומר כי המוחין דחימא הם המוחין דז"ק
דג"ר דז"ק כנז"ל והמוחין דאבא הם מוחין דג"ר
דג"ר דז"ק וכנגדם נמשכים מוחין כפולים לבריאה דאלימות
והם מתם דוגמת תפילין יד שהיא בבריאה ותפילין דראש
באלימות וכל ח' מלוח כפ"ע הו"ה שלימה כלולה ממוחין
דז"א. הארבעה ע"ג דרפ"ח נילטין הנבררין ופולים בשמש
הם בירורי ארבע טוק' דב"ן הע"ב בירורי טוק' דג' דכורין
עתיק ואבא וז"א שהם תלקי הב"ן המחובר עם המ"ה
שגופם שבדכורין והם"ג חלקי בירורי הב"ן דטוק' דפתיק
ואימא וטוק' דז"א הכוללת. והמ"ה בירורי הב"ן דאר"ך
יש"ם ויעקב וסב"ן בירורי הב"ן דטוק' דז"א ותבוטה ורחל
המוחין דז"ק דגדלות הנמשכים בק"ס שהם ד' יה"י דע"ב
ס"ג מ"ה ב"ן ר' מוחין חו"ב וחז"ג דחכמה וד' אה"י מלאים
ד' מוחין חו"ב וחז"ג דבינה נראה כי הד' יה"י מלאים הם
מוחין דחכמה דארבעה פרטופים שבכתר שהם עתיק וטקביה
ואז"א וטוק' לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"ה מלאים הם מוחין
דבינה דפרטופים המזכר לחלקי הב"ן שבהם וד' אה"ה
מלאים מוחין דחסדים דדעות דפרטופים הנוכר לחלקי המ"ה
שבהם וד' אה"י מלאים מוחין דנבירות דדעות דחלקי הב"ן
דפרטופים הנוכר :

הגהות ספר הזוהר מפורשי

דרוש א (צ"ד ע"א) עמ"ס גם ה"ח ברכות שיש מן
ברכת עמי" ג"כ ע"ס הוא זה ונ"ל מן ברכת
המותן לשבי כי וכן היא הגירסא בספר הכוונות ישן ובספר
פ"ס. ע"ס עמ"ס וכנגד ה"ח אזכרות שיש בשירת הים ושם
ביארנו סודם וע"ס ג"כ שהם נז"א דעשיה והם ס' דאור
ישר וט' דאור חזר :

עיש עמ"ס ואמנם הם סוד תרי עימין ל"ב ותרי אודינן
ותרי טקבי דחוטמא. ופומא ע"ס כסוד מש"ה יובא
לו יין ויפת נ"ב דארמי ביה מיא יפ"ס. עוד שם על מה
שאמר כטין זיווג תפירת ומלכות ג"כ כי כבר ידעת כי כל
בחינת זיווג הכרכות האלו והאכהנין הוא זיווג חיטיות
הטולמות וחימות שהוא זיווג סדירי דלא פסיק לעלמין ופל
כן אלן השני יסודות שלהם יחד בחילת ברוך כי שניהם
לעולם בזיווג. דרוש ג' משפר האליים עמ"ס גם הוא מלאה
באלף כזה וא"י ל"ב כן הוא בס' פ"ת סוף מלא. דרוש
ח' משפר תפילין עמ"ס שם יהו"ה בחילת אלפין אשר כז'
כת' שבו ל"ב ושם אה"י דהס"ן הוא כתר שנת"ח דז"א
והוא נשמה אל הו"ה דהה"ן שבו"ת שבו. דרוש ח' מסדר
התפילה עמ"ס ברוך שאמר עד יזרזר אור ל"ב אז
נפשים מוחין פנימיים ומקיפים לבחי' הרוחות שהוא פנימיות
דז"ר והוא מעלין כו' ע"ס עמ"ס והמלית הצדק ל"ב
אלא שגראה דליית קטן גם הוא בחחחיות ס' טנת ישן
ד"צ ע"ס :

הוה יוד יוד יה הא הי וו ואו ואו הה הא הי
 א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה
 לאהבה את ה' כסא אברהם, עבד א' /

ובק"ש דערבית חוץ מחזרת המו' דו"ק שעלו למ"ן בתיבת אחד :
 גם יכוין להמשיך חס"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפר' ו"ק דיש"ס עם הל"מ
 דללס דמוחין דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה המלוכש בתוכה עם נרנח"י דרוח
 דנשמה שהס ע' הויות ומ' אהיה ונקודותיהם כידוע שהס חיות ונשמות וחיות
 ונשמות דרומו' דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרוח דנרנח"י דרוח דנשמ' דמ"ה דמ"ה
 ודמ"ה דב"ן :

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

לחס"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד חג"ת דפר' ו"ק דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן דבינ' דז"א :

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמוחין דגד' שהס חס"ן בג"ה דת"י דנה"י וחג"ת
 דחצ"ד דנה"י (ציולר דחו"ב) (ובערבית דבינה). (ובר"ח גם דכתר) דתצונה
 עם המוחין דאו"פ דצ' דללס דנרנח"י בערבית דנשמה. ציולר דחיה ונשמה
 דב"ן דמ"ה ודב"ן עם המוחין דו"ק דגדלות שהס ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י
 וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו דחו"ב ודח"ו"ג דחו"ב ודח"ו"ג עם הנרנח"י שלהס :

אֱהִיָּה*	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

חו"ב

(* א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפני' דפני' הס ציולר חו"ב וחו"ג -
 ועיין במש"ל בצוונת העמידה :

סידור תפלה להרש"ש

סידור רש"ש ח"ב דף מ' ע"ב

ח"ב וח"ג דבינה דאימא

ח"ב וח"ג דגבו דאימא

ח"ב וח"ג דחסדים דאימא

חכמה דח"ב דכמה דאימא דאמא

יוד הי ויו	אלף הי וו	הי אלף הי וו	אלף הי יוד
יוד הי ואו	אלף הה וו	הה אלף הה וו	אלף הי יוד
יוד הא ואו	אלף הא וו	הא אלף הא וו	אלף הא יוד
יוד הה וו	אלף הה ואו	הה אלף הה ואו	אלף הה יוד

לג' כלים דחכמה דז"א	לג' כלים דדעה דז"א	לג' כלים דבינה דז"א
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף אלף הא אלף הא
י יה יהו יהודה	יוד הי ואו הי	יוד אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	אלף הא יוד הא

לחמ"ן בג"ה דה"י דחכ"ד דפר' חכ"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן (ביולר דח"ב) (בערבית דבינה) (ובר"ח גם דכתר) (*) דפר' ח"ב וח"ג דכתר דנה"י דבינה דז"א (ביולר דכלים פנימיים וזמנחה דכלים אמלעי') (בערבית דכלים חילו') ולהשאיר שם בחכ"ד המו' דחג"ס ולהוריד המו' דנה"י לחג"ס דז"א:

אֱהִיָּה אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
 יְהוָה יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָה

חכמה	חסדים	גבורות	בינה
יוד הי ויו	אלף הי וו	הי אלף הי וו	אלף הי יוד
יוד הי ואו	אלף הה וו	הה אלף הה וו	אלף הי יוד
יוד הא ואו	אלף הא וו	הא אלף הא וו	אלף הא יוד
יוד הה וו	אלף הה ואו	הה אלף הה ואו	אלף הה יוד

לג' כלי חסד דז"א | לג' כלי פ"ס דז"א | לג' כלי גבורה דז"א

א אל אללו אלוה	יוד הא ואו הא
א ל ו ה י יה יהו יהודה	הי אלף למד הי יוד
אלף למד	אלף למד הי יוד
אלף למד	הי אלף למד הי יוד
אלף למד	אלף למד הי יוד

לחמ"ן

(*) עיין בכה"ס דל"ו ע"ב אות ט"ו :

סידור תפלה להרש"ש

מקור 8: סידור רש"ש
חלק ב' דף נד' ע"ב

ברוך יא להוריד י' דהויא ולהעלות א דאדנו.

יכוין להמשיך ו"ק דאחור דאחור דחכמה דכתר דצינה (בחזרה דחכמה) דנה'
דחכמה עס ו"ק דללמי המו' יו"ד ה"י דקס"א עס הגרנח"י לו"ק דאחור דאחור
דחכמה דכתר דצינה (בחזרה דחכמה) דנה"י דבינה דו"א. והס אות ן דהויא.

ך

אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	(א) אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

(ב) יו"ן | י דקס"א

לג' כלי גבורה דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי חסד דז"א
אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף	אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף	אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף אלף
למד דהי אלף למד דהי	למד דהי אלף למד דהי	למד דהי אלף למד דהי
יוד אלף למד דהי יוד מם	יוד אלף למד דהי יוד מם	יוד אלף למד דהי יוד מם
א א ל ו ה	א א ל ו ה	א א ל ו ה
א א ל ו ה	א א ל ו ה	א א ל ו ה

אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
לג' כלי הוד דז"א	לג' כלים דיסוד	לג' כלי נלח דז"א
ד נ י	יאהדונהי	יהוה
צבאו צבאות	שין דלת שין דלת יוד	צבא
ו ת	שין דלת יוד	צבא

ומשם

(א) ח"ה בסידור הארוך הגרנח"י חלו וגם כל הגרנח"י שהס בבחי' פני'
דפני' כתובים שם הגרנח"י ההס בליור חו"ב וחו"ג ולקמן בעזהי"ת יתבאר
הטעם ועיין בפתח עינים דכ"א סוע"ד מ"ש ע"ז ע"ש :
(ב) ח"ה בקלת סידורים המו' חלו וכן כל המו' דז' שמות דעסמ"ב ודקס"א
קמ"ג וקנ"א דד' כריעות ודד' זקיפות כולם כתובים המו' ההס על הגרנח"י ול"ע :

סידור תפלה להרש"ש

הגדול

כ' לירופים

לדחות קו ימין דמוחין דקטנות לחסד.

(א) אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֵלֶּה לְמַד הַיּוֹד מִם

לג' כלי חסד

אֵלֶּה לְמַד הַיּוֹד מִם

אֵלֶּה לְמַד הַיּוֹד מִם

לדחות החסד דמוחין דאי' לחסד דז"א.

וגלח לגלח דז"א.

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יִוְד הַיּוֹד
יִוְד הַיּוֹד
יִוְד הַיּוֹד
יִוְד הַיּוֹד

פנימיות דפנימיות

ג' כלי חסד (ב)

אֵלֶּה לְמַד הַיּוֹד מִם

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יִוְד הַיּוֹד
יִוְד הַיּוֹד
יִוְד הַיּוֹד
יִוְד הַיּוֹד

ג' כלי נלח (ג)

אֵלֶּה לְמַד הַיּוֹד מִם

לחזור ולהוליא אור החזור דפרק עליון ופרק אמלעי דחסד דז"א. (ד) ולהעלוהו כנגד פרק א' דהגרונ דז"א. לבנות ולתקן חסד וגלח דלחה.

חילוניות

(א) א"ה ובקלת סידורים אין כהוצים הנרנח"י אלו צמו' דקט' כלל ובסידור הקלר כהוצים שם צג' מקומות שהם צמלות הגדול הגבור והנורא כמס"ל שנמשכין צג' מלות אלו לחג"ת אצל בירידתן לצש"ת ולנה"י אין כתוב שם הנרנח"י ההם ואולי סמכו על המעיין כן נלע"ד :

(ב) א"ה צס"ה כ"כ יכוין להעלות פ"ע דנלח עם פ"ת דחסד דז"א לחצרו עם פ"א דנלח דאימא ועי"ז נעשה ספירת חסד דז"א כלולה מג"פ :

(ג) א"ה צס"ה כ"כ יכוין להעלות צ' פרקין תתחין דנלח דז"א לחצרו עם פ"ת דנלח דאימא ועי"ז נעשה ספירת נלח דז"א כלולה מג"פ.

(ד) א"ה ר"ל פ' אמלעי להעלותו לפ"ע ופ"ע להעלותו לגרון דז"א. עיין בע"ח ט' יעקב ולחה פ"ה :

סידור תפלה להרש"ש

(א) להעלות אור החוזר דחסדים הגו' מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שצחוק
 (ב) יסוד דאימא שצחזה דז"א (ג) (או"פ שלהם לחוך היסוד ואו"מ שלהם ע"ג
 היסוד דאימא ועי"כ נבקע היסוד דאימא) ועי"כ מתרבים החסדים הגו' דחג"ת
 ונכפלים ולהעלות הכפל דב"ש העליונים דחסד לחכמה ושליש תחסון לחסדים דדעת
 וב"ש העליונים דגבו' לבינה ושליש תחסון לגבורה דדעת וב"ש העליונים דאו"מ
 דת"ת לכתר דז"א שצת"ת דיסוד"ת ושליש או"מ דחסד הגו' דת"ת להעלות ע"ג
 כתר דנוק' דרך החזה.

להעלות או"מ דב"ש חסד דחסד לחכמ' דז"א	יהוה	להעלות או"מ דב"ש חסד דחסד לגבו' דדעת	יהוה	להעלות או"מ דב"ש חסד לחסדים דדעת	יהוה	להעלות או"מ דב"ש חסד דחסד לגבו' דז"א	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יהוה

או"מ דב"ש עליונים דת"ת דחסד עולה לב"ש ת"ת דיסוד"ת

יהוה

להמשיך הת"ת דיסוד"ת עם שורשי המוחין שבו לכתר דפנימיות דפנימיות דז"א	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

ג' כלי כתר דז"א

אלף הי יוד הי
 יוד הי ויו הא

יוד יוד הי יוד הי ויו הא

(ד) לחלק את השליש דאו"מ דחסד הגו' דת"ת שע"ג הכתר דנוק' לד ת
 ולהמשיך עתה חלק א' מד"ת לכתר דנוק'.

רביע א' יהוה ג' כלי כתר דנוק'

יוד הא ואו הא

יוד יוד הא יוד הא ואו הא

יה יהו יהוה

(א) עיין צט' כ"ה צד"ג ובדרוש ו': (ב) א"ה יש סי' שכתוב יסוד דאי'
 ויש סידורים שכתוב יסוד דיסוד"ת והמעין יבחר :
 (ג) א"ה כ"כ בקלת סידורים לכן מסודר כאן בין שני חלאי לבנה ועיין צט'
 עלי נהר דט"ז ע"א באת כ"א מ"ש ע"ז וע"ש : (ד) עיין במבוא ש"ח א"א דרוש ו':

סידור תפלה להרש"ש

במהרה בימינו ברוך אתה יהוה יאהדונהי

להמשיך דכ"ט דא"פ דפניס דחכמה
דכ"ח דבינה דיסוד"ת שהוא (ה) ריבוע
אזיה פשוט עס המיחין דכ"ח המלובשי'
זהס ל"ס דכ"ח דא"פ דפניס דחכמה
דכ"ח דבינה דז"א שהוא אל"ף דא"ו

להמשיך ל"מ דיסוד"ת
מקיפים ע"ג רישא דז"א.

אהיה אהיה
יהוה יהוה

דמ"ה.
אהיה אהיה
יהוה יהוה

ת"ס דז"א

יוד הא וא אה אהי אהיה והא

י יה יהו יהוה
יהוה

שמות המוחין

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה

כתב דנוק'.

יוד הא ואו הא
יוד יוד הא יוד הא
ואו יוד הא ואו הא
יה יהו יהוה

כתב דז"א

אלף הי יוד הי
יוד הי ויו הא

יוד יוד הי יוד הי ויו הי ויו הא

יכין להמשיך הארה מפ"ב דיסוד דז"א דפנימיות דחילוניות לת"ס דנוק'.
שובר אויבים ומכניע זדים :

להעלות פנימיות דת"י דמל' דכללות האלילות להלביש חילוניות דת"י דנה"י
דכללות האל"י העומדים במקום חג"ת.

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית
ישראל ועל פליטת בית סופריהם ועל גרי

הצדק ועלינו יהמו נא רחמיה יהוה יאהדונהי
אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמה באמת

ושים חלקנו עמהם יכין להספיל להשי"ת שאס גרמו עונותיו שינטל
חלק עוה"ב שלו ח"ו וינתן ללדיקים שינתן ציד לדיקים שאין חפלים ליהנות משל
אחרים

(ה) עיין בש' מאמרי רש"י דף ל"ה ע"א :

סידור תפלה להרשיש

מודים אנחנו לך ונ להוריד יי דהויה ולהעלות נ דלדני.

להמשיך ויק לחסדים דלעט דכתר דלחור דלחור ודלחור דפנים דתכונה עס
ללמי המוחין שהס יויד ה"א דקמ"ג עס הנרנח"י לחכ"ד חג"ס דז"א דנוק' הגו'.

דניקוד

לחור דלחור ולחור דפנים.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה

יוד | א | דקמ"ג

מ"ס דבינה	לדעת	לג' כלי חכמה
אלף אלף הא	יוד הי ויו הי	יוד הי ואו הא
אלף הא יוד אלף	יוד הי ואו הי	י יה יהו יהוה
הא יוד הא	יוד הה וו הה	יוד הא ואו הא
אלף הא יוד הא		
א ה י ה		

לחור דלחור ולחור דפנים.

אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה

יוד | א | דקמ"ג

י	ס"ס	חסד
אלף אלף אלף למד אלף למד	יוד הא ואו הא	א אל אלו אלוה
הי אלף למד הי יוד	י יה יהו יהוה	א ל ו ה
אלף למד הי יוד ממ	יהוה	א ל פ ל מ ד
יהוה		

להמשיך

לזווג חו"צ וחוג דכתר שנתבררו ונשלם תיקונם בד' כריעות וד' זקיפות.
 ולהמשיך טפת ההזרעה שם ע"ב מעיטרא, וחמשה חסדים דדעת
 דעתיק לחסד דעתיק שבגולגלתא דאריך, ומשם לנוצר ונקה שהם
 ע"ב קס"א יוד אלף, הי הי, ויו יוד, הי הי, ולזווגם, ולהמשיך הטפה
 לכחב"ד דאבא, ומשם ליסוד דאבא ומשם ימשיכו עד יסוד דאימא
 שבדעת דז"א, וגם להמשיך הטפה דכללות ודפרטות משם ע"ב
 דמקיף (ב) דחכמה דז"א ליסוד דאימא שבדעת דז"א.
 ולהמשיך משם ה"ח לדעת דז"א ומשם ליסודו ומשם לדעת דיעקב ומשם ליסודו
 ולהעלות מיסוד דנוק' מ"ן ה"ג ולהמשיך מיסוד דדכורא ה"ח ליסוד דנוק'
 ולחברם בה"ג שביסוד דנוק'.

ולשאר צעתיק וא"א את המוחין דכתרים ושארית המוחין נמשכים לחב"ד
 שהם או"א וישסו"ת ולזווגם בצחי' הויה אלהים להמשיכם ככל הגז"ל.
 ולהשאר באו"א וישסו"ת את המוחין דחב"ד ושארית המוחין דו"ק להמשיכם
 לחג"ת נה"י ולזווג הו"ק דז"א בצחי' הויה ואדני ולהמשיכם ככל הגז"ל.

ג'ג

ו"ק א'
 זיווג זו"ן
יאהדונהי
 זיווג יעקב ורחל
יאהדונהי

חב"ד
 זיווג או"א עי'
אילההויהם
 זיווג ישסו"ת
אילההויהם

כתר
 זיווג עי"ו
איההויהה דחוי"ב
 זיווג א"א ונוק'
יאההויהה דחוי"ג

יחוד העולמות וי"ס דדכורא זי"ס דנוק'.
ינהוניהו
 ממקיף חכמה דז"א
יוד הי ויו הי
 ליסוד דאימא
אלף הה יוד הה

ומשם

(א) עיין בס' פתח עינים דמ"ו ע"ג וע"ד :
 (ב) א"ה בקלת סידורים הכוונה הזאת כתובה ג"פ אבל המשכת
 טי' שם ע"צ דמחסד דעתיק אינה כתובה רק פ"א ול"ל כי למה חילקו בין
 המשכת טי' ההזרעה דמחסד דעתיק לבין מקיף חכמה דז"א ואנכי הלעיר
 ראיתי כי מדוקדק מש' הכוונות בדרושי ויעבור ומס' זמרת הארץ (הובד"ל) כי
 זה תלוי בזה וא"כ כיון שסדרו בסדור המשכת המקיף חכמה דז"א ג"פ, בכתר
 ובחב"ד ובזו"ת א"כ מן הראוי להיות שיסדרו גם המשכת טיפת ההזרעה ג"פ
 כמ"ש אמנם נלע"ד שגם מקיף חכמה דז"א די צפ"א וכמ"ש בהמשכת טיפת
 ההזרעה וכן ג"כ נסדר בסדרו של שכת כי בין מקיף חכמה דז"א ובין המשכת
 טיפת ההזרעה פ"א ולא יותר :

באהבה, ממילא נסתלקו גם ו"ק דאחור דשורש כינה וחוג"ג דכתר שהיו בחב"ד חג"ת דז"א, שהעיקר הוא שורש החכמה, וכיון שנסתלקה, ממילא גם הם נסתלקו, ומכ"ש לפי מ"ש בהקדמת רחובות הנהר שהבאתי לעיל שכל מוחין דשאר השרשים הם באים משורש החכמה (פ"א אף שלא ט"ז ע"ב נראה כן* מהסידור אלא שנמשך כל שורש ושורש משורש שכנגדו בישסו"ת ולא מהחכמה) פ"ה. ולא עוד אלא יש להכריח שמסתלקים גם הם בסוד מ"ן להמשיך מוחין דפנים שלהם, דאל"כ כיצד נמשכין מוחין דפנים בלי העלאת מ"ן. ואף שבאהבה אין כתוב בסידור רק להעלות מ"ן מהיכל אהבה דהק"ק מרפ"ח דפנים דכינה דזו"ן עד הזו"ן ולהעלותם עם פרצוף האחור דחכמה דכתר דז"א ולהוציאם מתוכו, מ"מ מוכרח הדבר ליאמר ואף שאין אנו מכוונים בו. וי"ל כיון שהעיקר הוא שורש החכמה לא עלו בשם שאר השרשים. גם מה שהביא ראיה מחיבור ההוי"ה, י"ל בקל כיון שכבר נכנסו המוחין לחג"ת שלה פ"ו ובכללם הת"ת שהוא עיקר הוא ו', ונמשך הארה לחב"ד חג"ת דנוק' שהיא כחינת ה', שפיר יש חיבור הוי"ה.

וכ"ז הסדר שכתבתי באות זה מדבר בכריעות חקיפות הוא מה שביררתי האוכל מתוך הסדור החול הארוך והקצר שבידי וגם מסידור השב"ק, ונלע"ד שהוא הטוב והישר בדעת ש"ש ז"ל, ואחזתי מזה וגם מזה וע"ז הסדר אני מכיין ובא, וא"ש את"ם וההי"ב.

מט. אך צריך להכין מהיכן נמשכין שרשי המוחין, דלפי מ"ש בסידור החול הם מחו"ב חו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת מהמתייחס להם. ויש להסתפק בזה, אם נאמר דנה"י דישסו"ת הנמשך מהם בחול הם ה"פ מלבישים זא"ז בשוה ופרצוף הפנימי שבכולם שהוא הכתר ויש פ"ו בו שרשי המוחין וממנו נמשך אלו המוחין ויש בו צלם שלם בכל שורש מהם עתיק ועליו מלבשת נוק' שלו ועליה א"א ועליו נוק' שלו, ובכל צלם יש בו כל הבחינות, ונה"י של אותו הצלם הם נה"י דישסו"ת הנכנסים בתוך גוף שרשי המוחין של ז"א, ות"ת של הצלם הוא כתר של ז"א וחב"ד חג"ת הם הל"מ. ולפי זה צ"ל שגם פרצו' ז"א גם הם מלבישים זל"ז בעובי ושרשי המוחין דכתר הנתקנים בתפלה הוא פרצוף הפנימי שבכולם, ופרצו' או"א וישסו"ת חו"ן ויעקב ורחל הנתקנים בשים שלום הוא מהמוחין הנמשכים להם מאו"א וישסו"ת חו"ן ויעקב ורחל דנה"י דישסו"ת המלבישים על שרשי המוחין. ובזה א"ש מ"ש בשים שלום בזווגי או"א וישסו"ת וגם בזווגי חו"ן ויעקב ורחל, בכ"א להמשיך שם ע"ב מחסר דעתיק שבגולגלתא דא"א, וגם לדחות מוחין דקטנות ולזווג יעקב ורחל שלהם, ככל מ"ש בזווגי שרשי המוחין.

אבל אין נראה כן מהקדמת רחובות הנהר ומסדור החול הארוך בהקדמת שים שלום שכתוב שם שאו"א וישסו"ת דזו"ן [שהם] חב"ד דגופא הם נתקנים ע"י מה שנמשך להם שארית

פד. המוקף הערה מהרב המחבר ולה"ה שנכתבה תוך השורות.

פה. שד"ה: ונלע"ד לפרש אם אפשר שהשורש של כינה וחוג"ג דז"א הם מלבישים מוחין על חכמה דכתר דז"א, והם כינה וחוג"ג דכתר דנה"י דישסו"ת, ועליהם ילבישו כינה וחוג"ג דכתר דז"א, כל בחינה לבחינה המתיחסת אליה, וכעין שכתוב בהקדמת באהבה שבינה דזו"ן דא"ק ודעתיק ודא"א מלבושים לחב"ד דאו"א תוך ישסו"ת. וא"כ יבוא ההמשכה משורש חכמה דכתר ע"י שרשים שלהם שהם כינה וחוג"ג דכתר דנה"י דישסו"ת המלבישים אותו לבינה וחוג"ג דכתר דז"א, ודו"ק כי קצרתי (מדפו"י).

פו. נ"ל צ"ל שלו במקום שלה.

פז. נ"ל צ"ל יש.

שורש

כריעות וזקיפות דעמידה מהר"א משען ז"ל

ולולי דמסתפינא הייתי אומר דמאי דקאמר שהמוחין דמצד אימא הם אהי"ה, לאו על המוחין ממש איתמר, רק כונתו על לבושי המוחין הם סוד הצלם כנודע מכמה מקומות, והמוחין דמצד אבא בכללות נקראים הוי"ה. אבל אין אנחנו יכולים להעלים עינינו מאותם שמות המוחין שנמשכו בק"ש ונעשה עצמינו כאילו לא ידענו זה ופנים חדשות באו לכאן ונכוין באלו השמות דאהי"ה וזהו"ה מלאים לבד, מאחר שהכריעות והזקיפות דעמידה [הם] תשלום מה שנעשה בק"ש. וצ"ל הא והא איתא.

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל, אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה. ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא שכתובת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר כ"ח ע נהר שלום הנ"ל דף מ' [כנר"מ דף מ"ו ע"א] כב, לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר הכוונה שאנחנו מכונים הוא בשורש החכמה הנק' עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לבד, לא ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לבד, לא ד' אה"י, ואהו"ה ואה"ו לבד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

הנו' בדרוש הציצית הם ע"ד הנו' בו"ק דמצד אימא, דהיינו הד' עסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פרצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, דהיינו מ"ה דמ"ה, וד' שמות אהי"ה מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנ"ל לחלקי הב"ן שבהם דהיינו למ"ה דב"ן ע"ד הנ"ל באימא ממש.

וא"כ צ"ל מפני מה בכריעות העמידה לא סדרו אלו השמות, דהיינו בכריעה ראשונה דאבות שהוא להמשיך הו"ק מחב"ד וחג"ת דחכמה דכתר לחג"ת נה"י דב"ן דמ"ה ודב"ן דחכמה דכתר, היה מן הראוי שיניחו יה"ו דע"ב מצד ימין ואה"י דקס"א מצד שמאל ואהו"ה ואה"ו דע"ב בקו האמצעי, מאחר שמוחין אלו הם הם שנמשכו בק"ש, ועתה אנו מורידים אותם למטה כדי להעלות הנוק' מהבריאה.

וקושי זה יפול בכריעת הגוף לבד שהוא המשכת המוחין דו"ק, וזה בכל כריעה וכריעה דד' כריעות שבעמידה. ועד"ז תפול הקושיא בזקיפות הגוף שהוא להמשיך הו"ק דמצד אבא, למה לא סדרו אלו השמות המלאים השלמים דמצד אבא. ואף שבאמת הרב כינה בדרוש ו' דשער הכוונות למוחין דו"ק דמצד אימא י"ה דקס"א ומוחין (דגד') [דג"ר] א"ה דקס"א, זהו רמז בעלמא, שכללות מוחין דמצד אימא נקראים בשם אהי"ה דקס"א.

כב. שד"ה: נלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות

וזקיפות דעמידה אז יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אהי"ה כבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש

בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ו' סוף ע"א ורע"ב [כנר"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך

הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר הוא מדבר בק"ש דקרבות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית

נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם וז"ל ואחר שנתקנים

דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לרכו"ן דמות בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין

מחכמה לבינה וחו"ג דכתר נשארים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש

שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמביא בדחיית כל המוחין בעמידה כהגדול הגבור והנורא לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת"י).

סדר ערכים וכינויים

עץ היים למוצאיהם

מלכות	חסד גבורה ת"ת נצח יסוד	בינה	חכמה	קוץ היוד כתר (שורשי המוחין שבכתר)	ספירות
נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נרנח"י
נוקי' (1)	ז"א (2)	אימא (3)	אבא (4)	אריך (5)	5 פרי
יעקב ורחל	זו"ן	ישו"ת	או"א עילאין	ע"י ונוקי' א"א ונוקי'	י"ב פרי
עשיה	יצירה	בריאה	אצילות	א"ק	עולמות
אותיות	תגין	נקודות	טעמים	טעמים ¹	טנת"א
צבאות לעולם ירצה בלי ניקוד	שבא ת' חולם קובוצ שורק	צירי	פתח	קמץ	ניקוד
עטרת היסוד	יד שמאל ת גוף ה רגל שמאל הברית	מוח שמאל	מוח ימין	גולגלתא	גוף
בין (מילוי-כ"ו)	מ"ה (מילוי-י"ט)	ס"ג (מילוי-ל"ז)	ע"ב (מילוי-מ"ו)	ע"ב ¹	הו"י במילוי
קנ"א (מילוי-ק"ל)	קמ"ג (מילוי-קכ"ב)	קס"א (מילוי-ק"מ)	קס"א (מילוי-ק"מ)	אלף הי יוד הי	אקי"ה במילוי
כבד	לב	מוח	מקיף חיה	מקיף יחידה	מל"כ
היכל	לבוש	גוף	נשמה	שרש	שנגליה

גלגלתא-כתר

יְהוָה

מוח שמאל-בינה

נוקי' דעתיק

יְהוָה

זרוע שמאל-גבורה

אימא עי'

יְהוָה

רגל שמאל-הוד

נוקי' דז"א

יְהוָה

דעת

א"א ונוקי'

יְהוָה

גופא-ת"ת

ישש ותבונה

יְהוָה

הברית-יסוד

יעקב ורחל

י"ד הו"ו הו'

עטרת היסוד-מלכות

יְהוָה

מוח ימין-חכמה

עתיק

יְהוָה

זרוע ימין-חסד

אבא עי'

יְהוָה

רגל ימין-נצח

ז"א

יְהוָה

סדר כ"ל צמ"א ודוגמת דף של כוונות בסידור הרש"ש

כתר (קמ"ז) 1
אימא

אהיה
יהוה

אבא

אהיה
יהוה

בג"ה 3

אימא אבא

בינה (צירי)
אהיה אהיה
יהוה יהוה

גבורה (שבא)
אהיה אהיה
יהוה יהוה

הוד (קובוץ)
אהיה אהיה
יהוה יהוה

דת"י דגבורות 5

אימא אבא

דעת דגבורות (מוצאה)
אהיה אהיה
יהוה יהוה

תפארת דגבורות (חולם)
אהיה אהיה
יהוה יהוה

דת"י דחסדים 4

אימא אבא

דעת דחסדים (מוצאה)
אהיה אהיה
יהוה יהוה

תפארת דחסדים (חולם)
אהיה אהיה
יהוה יהוה

הח"ן 2

אימא אבא

חכמה (פתח)
אהיה אהיה
יהוה יהוה

חסד (סגול)
אהיה אהיה
יהוה יהוה

נצח (חיריק)
אהיה אהיה
יהוה יהוה

מלכות 6

אימא
אהיה
יהוה

אבא
אהיה
יהוה

שורשי המו"ן	בינה דחו"ב חו"ג דאבא	גבורות דחו"ב חו"ג דאבא	חסדים דחו"ב חו"ג דאבא	חכמה דחו"ב חו"ג דאבא
עתיק	יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי ויו הי	יוד הי ויו הי
נוק' דעתיק	יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הי ואו הי	יוד הי ואו הי
א"א	יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא ואו הא	יוד הא ואו הא
נוק' דא"א	יוד הה וו	אלף הה וואו הה	אלף הי וו הי	יוד הה וו הה

שורשי המו"ן	בינה דחו"ב חו"ג דאימא	גבורות דחו"ב חו"ג דאימא	חסדים דחו"ב חו"ג דאימא	חכמה דחו"ב חו"ג דאימא
עתיק	אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי ויו	אלף הי יוד
נוק' דעתיק	אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הי ואו	אלף הי יוד
א"א	אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא ואו	אלף הא יוד
נוק' דא"א	אלף הה יוד	אלף הה וואו	אלף הי וו	אלף הה יוד

למנים/לבושים דבינה דאבא	למנים/לבושים דגבורות דאבא	למנים/לבושים דחסדים דאבא	לבושים דחכמה דאבא
יוד הי ואו הי	יוד הה וו הה	יוד הא ואו הא	יוד הי ויו הי

למנים/לבושים דבינה דאימא	למנים/לבושים דגבורות דאימא	למנים/לבושים דחסדים דאימא	לבושים דחכמה דאימא
אלף הי יוד הי	אלף הה יוד הה	אלף הא יוד הא	אלף הי יוד הי

ג' כלי בינה דו"א אלף. אלף. אלף. אלף הא יוד. אלף הא יוד הא אלף הא יוד הא	ג' כלי דעת דו"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה	ג' כלי חסד דו"א יוד הא ואו הא יוד הי ואו הי יוד הה וו הה	ג' כלי חכמה דו"א יוד הי ויו הי י יהו יהו יהוה יוד הא ואו הא
ג' כלי גבורה דו"א יה אלף. אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד ממ	ג' כלי ת"ת דו"א יוד הא ואו הא י יהו יהו יהוה יהוה	ג' כלי חסד דו"א יוד הא ואו הא י יהו יהו יהוה יהוה	ג' כלי חסד דו"א יוד הא ואו הא י יהו יהו יהוה יהוה
ג' כלי הוד דו"א אדנ"י א צבאו צבאות אות	ג' כלי יסוד דו"א יאהדוניהי שי"ן. שי"ן דלת יוד שי"ן דלת יוד	ג' כלי חסד דו"א יוד הא ואו הא י יהו יהו יהוה יהוה	ג' כלי חכמה דו"א יוד הי ויו הי י יהו יהו יהוה יהוה

אורות דא"א

דאבא מוחין (מיני) דאבא

דאימא מוחין (מיני) דאימא

כלים דו"א (עבור השפע דמועד אבא ומעד אימא - בנפרד)

ענין כולם בחכמה עשית (אורות):
נה"ש דף ט' ע"ג.
שעה"כ דף ק"א ריש ע"ב.

שפירות	שמות הספירות (כפי שמופיע בעיקר בתפילה)
י"ם	הוי"ות (פנימי) ואקי"ה (מקיף) מנוקדים - לפי הספירה. בסידור נקרא נרנח"ג.
חב"ד	מבוסס על הוי"ות (מוחין דאבא) ואקי"ה (מוחין דאימא) מלאים (חו"ב חו"ג).
נה"י (דא"א)	הוי"ות (צלמים דאבא) ואקי"ה (צלמים דאימא) מלאים (שם אחד לכל ספירה. מצוי בכריעות וזקיפות).
נה"י (דא"א)	הוי"ות (לבושים דאבא) ואקי"ה (לבושים דאימא) מלאים (שם אחד לכל ספירה. כמעט לא מצוי בסידור).
י"ם	ג' שמות לכל כלי (לפי סדר פנימי - אמצעי - חיצוני).

סדר כ"ל צמ"א			אור א"ס ב"ה	כתר
			אור הטעמים	
שפע	של ז"א	אורות (צל"מ)	א	חכמה (נקודות)
	של ז"א	מוחין	מ	
מסכים	ממוחין דא"א	צלמים	צ	טיפה רוחנית
	מנה"י דא"א	לבושים	ל	טיפה גופנית
מקבל	של ז"א	כלים	כ	

אורות דא"א

דאבא (מצד) מוחין

דאימא (מצד) מוחין

כלים דז"א (עבור השפע דמצד אבא ומצד אימא - בנפוד)

	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>
שורשי המו'	ח"ב חו"ג דבינה דאבא	ח"ב חו"ג דגבורות דאבא	ח"ב חו"ג דחסדים דאבא	ח"ב חו"ג דחכמה דאבא	ח"ב חו"ג דחכמה דאימא
עתיק	יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי ויו הי	אלף הי ויו הי	אלף הי ויו הי
נוק' דעתיק	יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הי ואו הי	אלף הי ואו הי	אלף הי ואו הי
א"א	יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא ואו הא	אלף הא ואו הא	אלף הא ואו הא
נוק' דא"א	יוד הה וו	אלף הה ואו הה	אלף הי וו הי	אלף הי וו הי	אלף הה וו הה

	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>
שורשי המו'	ח"ב חו"ג דבינה דאימא	ח"ב חו"ג דגבורות דאימא	ח"ב חו"ג דחסדים דאימא	ח"ב חו"ג דחכמה דאימא	ח"ב חו"ג דחכמה דאימא
עתיק	אלף הי ויו	אלף הי וו	אלף הי ויו	אלף הי ויו	אלף הי ויו
נוק' דעתיק	אלף הי ווד	אלף הה וו	אלף הי ואו	אלף הי ואו	אלף הי ואו
א"א	אלף הא ווד	אלף הא וו	אלף הא ואו	אלף הא ואו	אלף הא ואו
נוק' דא"א	אלף הה ווד	אלף הה ואו	אלף הי וו	אלף הי וו	אלף הה וו

ג' כלי בינה דז"א

אלף. אלף הא. אלף הא יוד.

אלף הא יוד הא

אלף הא יוד הא

אֱהִיָּה

ג' כלי גבורה דז"א

יה

אלף. אלף למד. אלף למד הי.

אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם

יְהוָה

ג' כלי חוד דז"א

אדני

א צבאו צבאות

אות

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

יוד הה וו הה

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא

י יה יהו יהוה

יְהוָה

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדונהי

שין. שיין דלת. שיין דלת יוד

שיין דלת יוד

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהוה

יוד הא ואו הא

ג' כלי חסד דז"א

א אל אלו אלוה

אלוה

אלף למד

ג' כלי נצח דז"א

יהוה

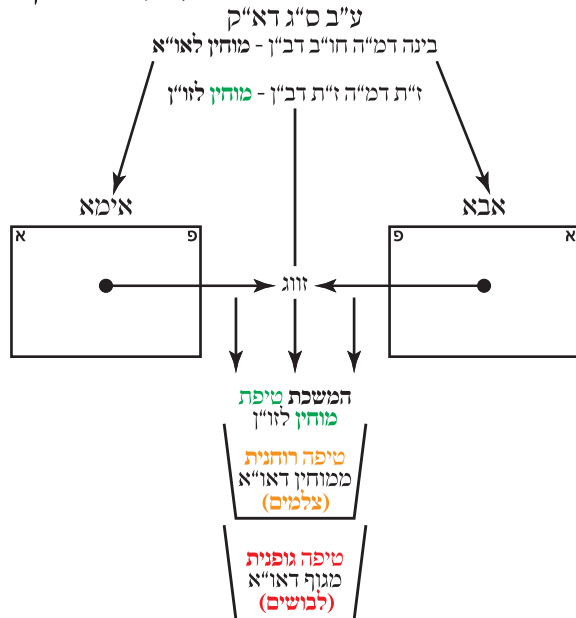
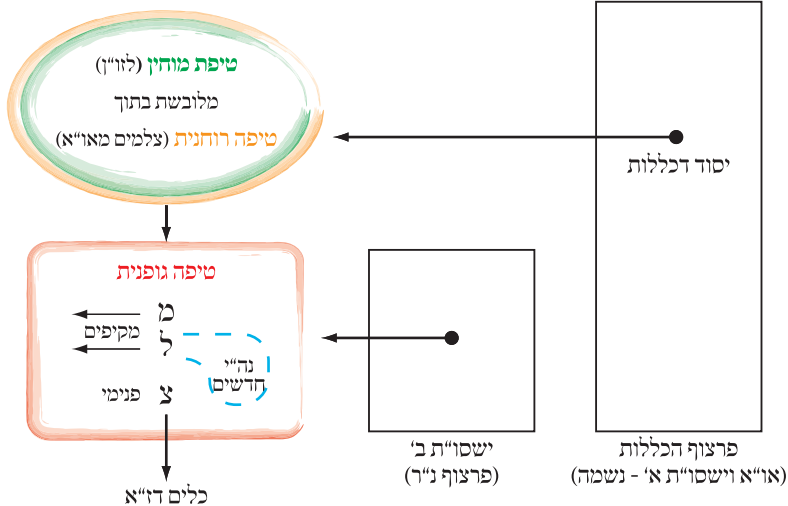
צ צב צבא

צבא

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א

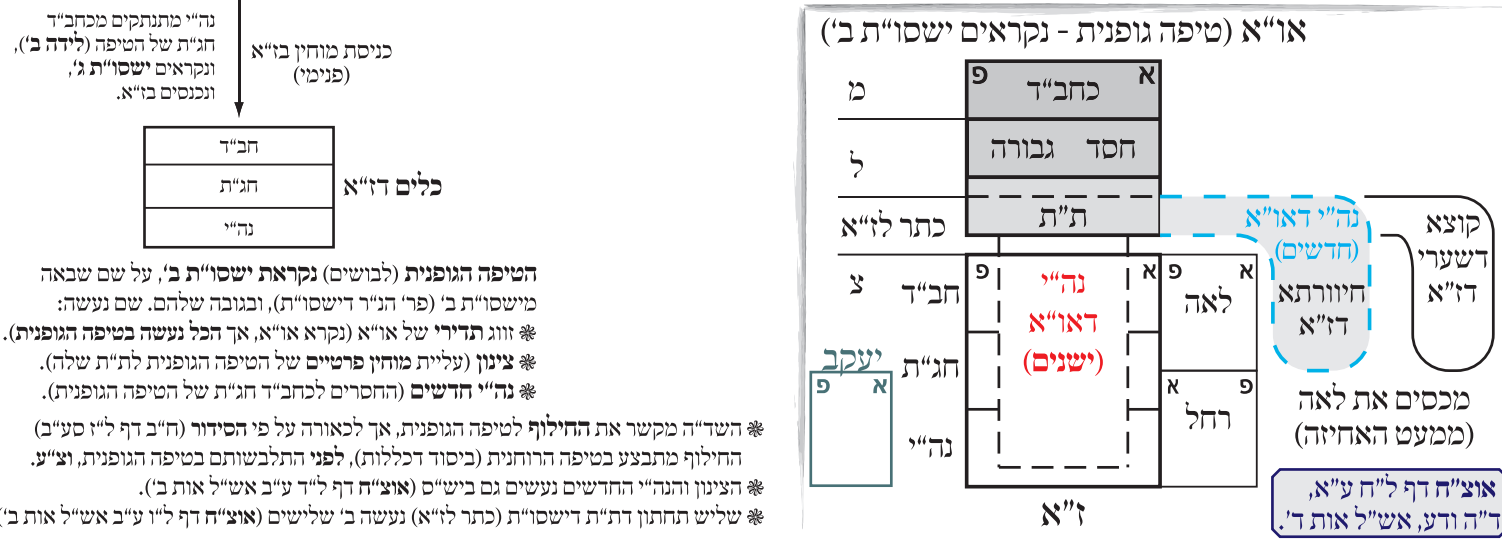
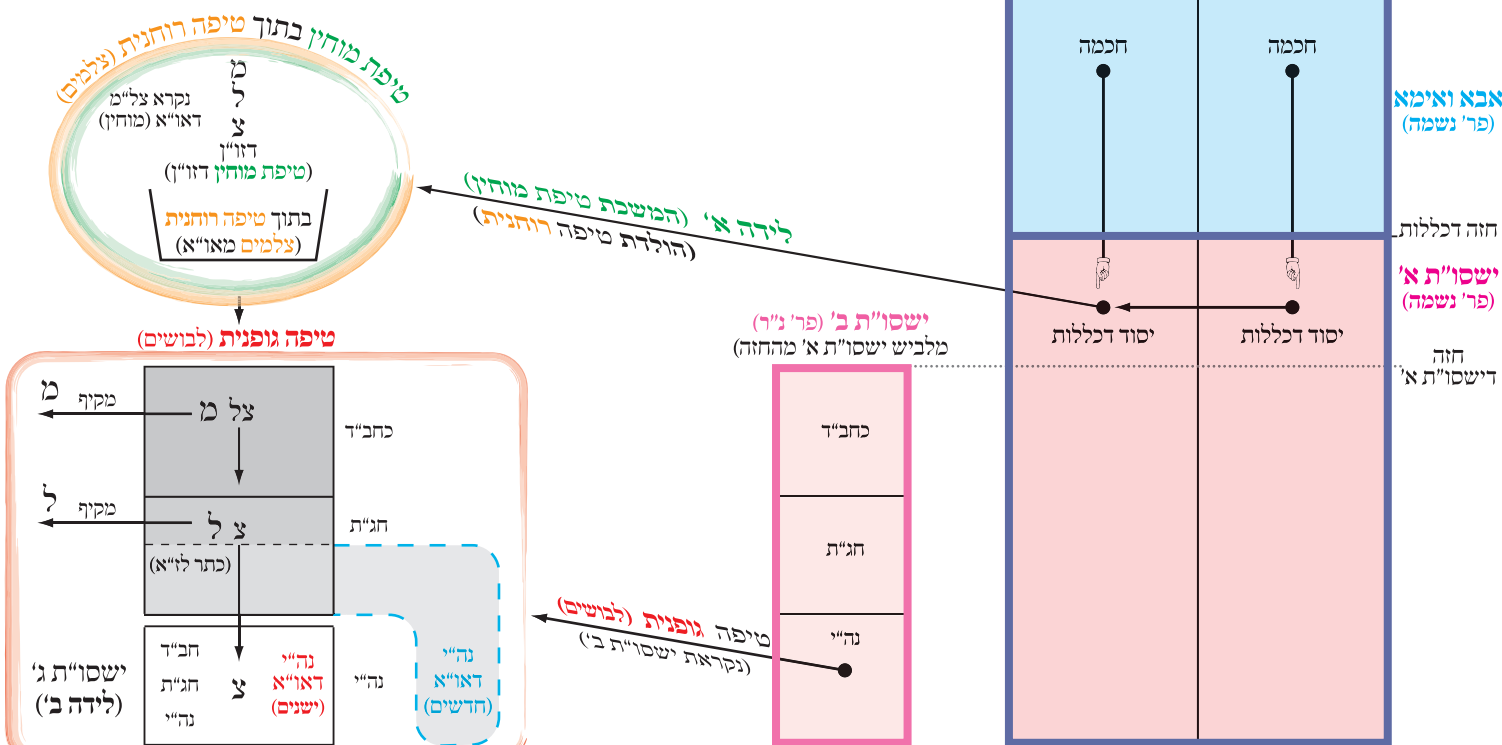
עץ היים למוצאיהם

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'.

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ה, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א.

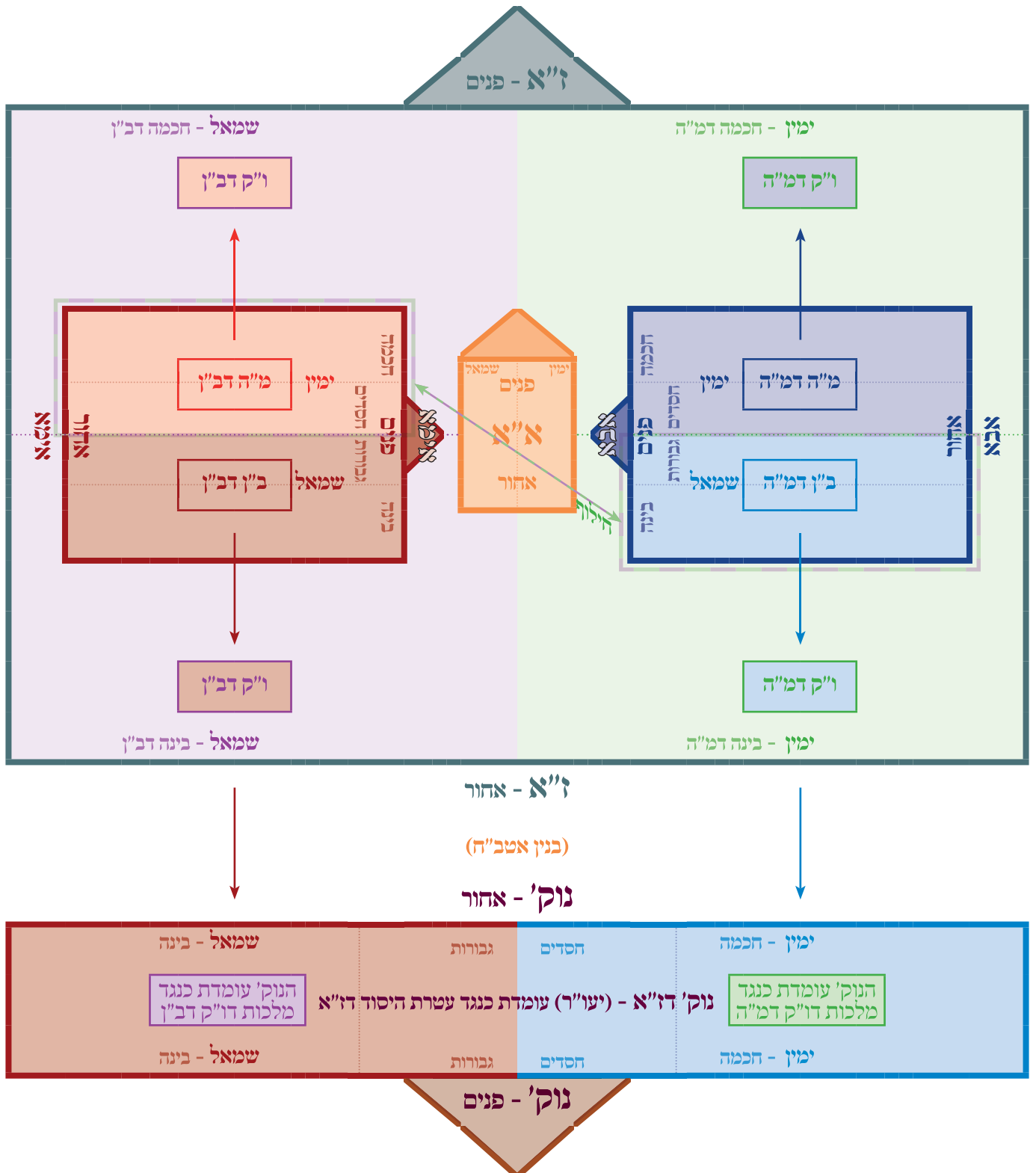
אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

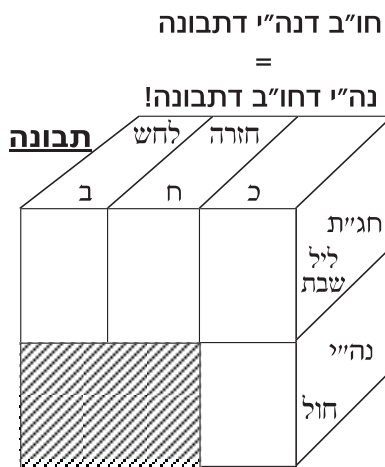
מקורות

ע"ח ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור חול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שער ח"ב שאלה ק"כ.

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא מצד ימין (פנים ואח) ואימא מצד שמאל (פנים ואח).
- * לאחר החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הנבנית באטב"ח היא העומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל). יעקב הנבנה במקביל לנוק' הזאת נעשה מיסוד דאבא (אח'), ולכן מדובר ביעקב אהר (לא העומד כנגד מלכות דו"ק דמ"ה).
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, תמיד הנוק' המקבלת את המוחין דאימא היא יעו"ר העומדת כנגד ו"ק דמ"ה וו"ק דב"ן.
- * הסיבה לחילוף השני היא כי על פי ע"ח דף ק' ע"ד, בשבתות וימים טובים הנוק' (אותה אחת) צריכה לקבל את מ"ה דב"ן, הנמצא לאחר החילוף הראשון בצד שמאל דאבא. לכן ע"י חילוף נוסף, מחזירים את המ"ה דב"ן בצד ימין דאימא ונוק' תקבל מ"ה וב"ן דב"ן.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונת התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, חלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דמ"ה. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

עיבור	יניקה	מוחין
		כתר (מעש"ק) ח"ב ח"ג דכתר
		בניה (לחש) ח"ב ח"ג דכתר
		חכמה (חזרה) ח"ב ח"ג דכתר

לחש: ח"ב ח"ג דכתר דבניה דנה"י דישסו"ת
 חזרה: ח"ב ח"ג דכתר דחכמה דנה"י דישסו"ת
 מעש"ק: ח"ב ח"ג דכתר דכתר דנה"י דישסו"ת

ישסו"ת - נשמה	
כחב"ד חגיית נה"י	שבת בבוקר כחב"ד בנתעלה וישב...
כחב"ד חגיית נה"י	ליל שבת חג"ת
כחב"ד חגיית נה"י	חול נה"י

שורשי המוחין שבכתר

שורשי המוחין שבכתר - בכללות התפילה

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	ז"ת	אימא	אבא	עתיק	חכמה	א"א	נוק' דע"י
חכמה	יעקב רחל	חכמה	יש"ס תבו'	חכמה	אבות	א"א	נוק' דע"י
חסדי' גבו'	חסדי' גבו'	חסדי' גבו'	חסדי' גבו'	מודים	מגן אב'	א"א	נוק' דע"י
שיום שלום	שיום שלום	שיום שלום	שיום שלום	הטוב שמך	כריעה וקפדה ר'	א"א	נוק' דע"י
				כריעה וקפדה ר'	כריעה וקפדה ר'	א"א	נוק' דע"י
				כריעה וקפדה ר'	כריעה וקפדה ר'	א"א	נוק' דע"י
				כריעה וקפדה ר'	כריעה וקפדה ר'	א"א	נוק' דע"י

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

ע"י ע"ה ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"ב שאלה קנ"ג.

ע"י בענין כריעות וקפדות בעמוד 180.

מקורות

שעה"כ דף ל"ג רע"א. ע"ה ח"ב דף ע"ו ע"א אות ט'. שע"ר ח"ב ש' דק"ל. ענ"ה דף נ"ד רע"א. שע"ר ח"ב ש' קל"ו, ש' קב"ל, ש' קכ"ג. פת"ע דף ל"ט ע"ג. שע"ר ח"ב ש' קד"מ, ש' קי"ד, ש' קי"ט, ש' קנ"ו, ש' קה"ל.
 בא"ל ח"א דף צ"ד ע"א. פת"ע דף ל"ט ע"ב ד"ה ומגן, דף מ"ה ע"ג ד"ה הנה. פת"ע החדש (על דף ע"ח).
 יר"א ח"א עמ' 642. עו"ת דף מ"ד ע"ב. פת"ח דף נ"ב ע"ג. ענ"ה דף צ"ד ע"א, דף צ"ו סע"א (הרא"ם). פת"ע דף מ' ע"ג אות ב', ד', ה'. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א. בא"ל ח"א דף צ"ה ע"ב. שע"ר ח"ב ש' קמ"ג, ש' קמ"ה, ח"א ש' קל"ד. אוצ"ח דף נ"ד ע"א אש"ל אות א', דף ל"ו ע"א השד"ה אות ו'.

תיבה	בניה דכתר - שורש ב' (ברכת מגן אברהם - דף ע"ח ע"א)		חסדים דכתר - שורש ג' (מודים - דף ק' ע"ב)		גבורות דכתר - שורש ד' (ברכת הטוב שמך - דף ק"ד ע"ב)	
	(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)	
	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')
ברוך (כריעה א')	ו"ק		ו"ק (מודים אנחנו לך)		ו"ק	
אתה (כריעה ב')	ג"ר		ג"ר (שאתה הוא)		ג"ר	
ה' (זקיפה א')	ו"ק		ו"ק		ו"ק	
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר		ג"ר		ג"ר	

חכמה דכתר - שורש א'

תיבה	ברכת אבות (דף נ"ד ע"ב)		ברכת מגן אברהם (יחד עם שורש ב')		סיום ומגן	מלך עוזר ומושיע ומגן	באהבה	ברכת מחיה האל הקדוש	ברכות י"ג אמצעיות
	אחו"פ דאח' בלבד (שהם או"א דאח')		אחו"פ דפנים (או"א דפנים)						
	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	אבא (פנים)	אימא (אח')					
ברוך (כריעה א')	ו"ק (דחיה לו"ק)		ו"ק	ח"ן לחכמה	כל ארבעת הצלמים (אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים)	כניסה בעצמות של בנוק' של שלושת הצלמים (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	צל"מ דאו"א מוסתלקים מזו"א. צל"מ דאבא (פנים דאח') עומד על גבי רישא דז"א. צל"מ דאימא (אח' דאח') נכנס בעצמות בנוק'. צל"מ דאבא עולה לע"ס דא"ק, להביא אחו"פ דפנים. שלושתם יורדים עד על גבי רישא דז"א.	האל הקדוש	י"ג אמצעיות
אתה (כריעה ב')	ג"ר		ג"ר	חכמה לחכמה	דאח' ואחו"פ דפנים)	בנוק' של שלושת הצלמים (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	צל"מ דאבא (פנים דאח') עומד על גבי רישא דז"א. צל"מ דאימא (אח' דאח') נכנס בעצמות בנוק'. צל"מ דאבא עולה לע"ס דא"ק, להביא אחו"פ דפנים. שלושתם יורדים עד על גבי רישא דז"א.	מחיה האל הקדוש	ברכות י"ג אמצעיות
ה' (זקיפה א')	ו"ק		ו"ק	ח"ן לחכמה	מסתלקים מתוך הנוק', ועומדים על גבי רישא דז"א.	בנוק' של שלושת הצלמים (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	צל"מ דאבא (פנים דאח') עומד על גבי רישא דז"א. צל"מ דאימא (אח' דאח') נכנס בעצמות בנוק'. צל"מ דאבא עולה לע"ס דא"ק, להביא אחו"פ דפנים. שלושתם יורדים עד על גבי רישא דז"א.	מחיה האל הקדוש	ברכות י"ג אמצעיות
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר		ג"ר	חכמה לחכמה	על גבי רישא דז"א.	בנוק' של שלושת הצלמים (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	צל"מ דאבא (פנים דאח') עומד על גבי רישא דז"א. צל"מ דאימא (אח' דאח') נכנס בעצמות בנוק'. צל"מ דאבא עולה לע"ס דא"ק, להביא אחו"פ דפנים. שלושתם יורדים עד על גבי רישא דז"א.	מחיה האל הקדוש	ברכות י"ג אמצעיות

יש לציין 2 הבדלים מהותיים בין הסדרה הראשונה של הכריעות וזקיפות, לבין שלושת הכריעות וזקיפות האחרונות:
 א. בראשונה, בכריעה הראשונה (ברוך), יש ירידה של (האר"ת) הו"ק, לו"ק (י) דז"א (שהרי הו"ק דאימא כבר הגיע לחב"ד חג"ת דז"א בתיבת אחד). ואז ניתנים לחב"ד חג"ת דנוק' (ה'). בשאר שלושת הכריעות וזקיפות, יש כניסה לחב"ד חג"ת דז"א בלבד, ומשם לנוק' (ה'). דחיי"ת הו"ק למקומו נעשה רק בכריעה השנייה. וכנ"ל בזקיפות.
 ב. בראשונה, בכריעה השנייה (אתה), כניסת החב"ד לחכמה (י), אח"כ לבינה (ה', ולדעת), אח"כ לת"ת (י, שהוא ו"ק), משם לנוק' (ה'). בשאר, כניסת החב"ד לכל חג"ת דז"א (בעצמות, ביחד), ומשם הארה לחב"ד דנוק' (ה'). וכנ"ל בזקיפות.

מקורות:	סדור	דף מ' ע"ב, ק"ש.
	נה"ש	דף מו' ע"א אות טו'.
	נה"ש	דף ט' ע"ג.
	עלי נהר	דף צד' ע"א עד דף צז', הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פב' ע"ב. דף נ' ע"ב.
	שערי רחמים ח"ב	דף כט' ע"ג סוף שאלה קכ'. דף לב' ע"ג, שאלה קלג'. שאלה קמב'.
	מעיל אליהו	דף קלד' ע"ב. דף קלב' ע"א.
	באתי לגני ח"א	דף קעב' ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צה' בהגהה למטה, אות כב'. דף ע' ע"א.
	שמן ששון	פתח עינים דף מ' סע"א.
	אוצרות חיים	דף לז' ר"ש אות ו'.

א. 1. ע"פ פשט הסדור אנו מכניסים ו"ק דאימא של חו"ב וחוי"ג דכתר לחו"ב וחוי"ג דכתר ז"א.

2. שמות המוחין: י-ה-ו הם חו"ב חוי"ג של חכמה דכתר (עתיק).

א-ה-י הם חו"ב חוי"ג של בינה דכתר (נוקי עתיק).

א-ה-ה הם חו"ב חוי"ג של חסדים דכתר (א"א).

א-ה-ו הם חו"ב חוי"ג של גבורות דכתר (נוקי דא"א).

ב. ע"פ נה"ש דף מו' ע"א אות טו', לומדים שני דברים:

1. שבמלת "אחד" נכנסים חו"ב חוי"ג דכתר.

2. מוחין דכתר הם חוכמות דחו"ב חוי"ג. כלומר, קיים הפוך בכתובת בטבלה (סדור דף מ' ע"ב). לדוגמה, שורה ראשונה הם חו"ב

חו"ג דחכמה דכתר (עתיק).

ג. ע"פ נה"ש דף ט' ע"ג, כניסת המוחין של חו"ב חוי"ג דכתר הם לחכמה, ומשם לבינה, לחסד ולגבורה.

ד. הרא"ם בענ"ה דף צד' ואילך, מסביר שו"ק דאימא אכן נכנסים לחו"ב חוי"ג דכתר דז"א במלת "אחד" כפשט נה"ש דף מו' הנ"ל.

ומקשה מנה"ש דף ט' הנ"ל שהמוחין אמורים לעבור דרך החכמה!

ומתיר: אמנם כניסתם ע"פ דף ט' הנ"ל דרך החכמה, אך המוצג בסידור וכן המובא בדף מו' הם על שם סוף התהליך. וזאת הכוונה

המופיעה בסדור "אחד", ושם זה קורה, אלא שקדם תהליך נסתר של מעבר מהחכמה לבינה וכו'.

ה. הרא"ם מקשה לשיטתו:

1. מדוע במלת "האל... והנורא", "באהבה" רואים מוחין של בינה וחוי"ג דכתר, שהרי עוסקים רק בחכמה דכתר!

2. מדוע במלת "ברוך" של "מגן אברהם" יש כניסה לחב"ד חגי'ת, הרי זה נכנס בכר במלת "אחד"!

הרא"ם לפיכך מקבל גרסת מקצת סדורים שגרסו בכל הכריעות והזקיפות כמו בראשונה, דהיינו כניסה לחגי'ת נה"י בלבד.

ו. השד"ה מתיר את קושיא לשיטת הרא"ם שכיוון ששורש כל המוחין הוא בחכמה, לכן אף שעוסקים בחכמה בלבד, אנו רואים

את כל המוחין האחרים.

ז. שיטת השד"ה: ביוצר יש לכוון כניסה לחכמה בלבד, ע"פ נה"ש דף ט' ע"ג, שכל מוחי חו"ב חוי"ג עוברים לחכמה ומשם יעברו

בכריעה וזקיפה השניה לבינה, וכו'. ומה שכתוב בסדור לחו"ב חוי"ג דכתר דז"א, יתפרש על קשע"ה, ק"ש דקרבנות, (ובערבית

כלים פנימיים) ששם אין המשך של כריעות וזקיפות.

ח. שיטת ענ"ה, דף נ' ע"ב, ד"ה "גם מ"ש בסדור הקצר": מבין שיש התפרטות בחכמה דכתר ל- 16 בחינות, והם מופיעות במלת

"אחד" ובמלות "האל... והנורא", ו"באהבה".

השד"ה מאיר בהערה צא' את שיטתו הנ"ל שאלו הם חו"ב חוי"ג הכללים שעברו דרך החכמה.

ט. מע"א דף קלב' ע"א: גם הוא סובר שהמוחין בק"ש נמשכים רק לחכמה דכתר, וכן באתי לגני ח"א דף ע' ע"ב.

י. פת"ע דף מ' ע"א שואל האם יכנסו מוחי הבינה דכתר ישירות מאימא, כפי שמשמע לו מהסדור ומשע"כ. אי"כ איך זה יסתדר עם

דברי נה"ש דף ט' ע"ג, שהמוחין עוברים דרך החכמה?

ומחדש חידוש גדול: יש לפרט את החכמה דכתר לחו"ב חוי"ג, ואלו אנו רואים בק"ש. ותחילה נכנסים לחכמה דכתר,

וכשאנו מסיימים לעבוד בחכמה דכתר, הם עוברים לבינה ולחוי"ג דחכמה דכתר הפרטיים.

אך בינה דכתר תימשך ישירות מאימא לחכמה בינה, וכו' (ב"ברוך... מגן אברהם").

ע"פ דבריו החלוקה היא ל- 64.

יא. שערי רחמים ח"ב שאלה קלג':

1. במלת "באהבה", כשיסתלקו מוחין דפנים דאחי ויעלו למי"ן, יש להעלות פנים דאחי ד- 4 צלמים שהם חו"ב חוי"ג, שכולם

מצויים כרגע בחכמה דכתר. ומ"ש בסדור "דחכמה", כיון שיחסית אליה לא עלו בשם, אך ברור שכאן ימשכו מוחי הפנים

של 4 הבחינות חו"ב חוי"ג דכתר, יש להעלות למי"ן את 4 הבחינות של פנים דאחי.

2. ב"מלך עוזר" וכו', הכניסה לנוקי תהיה רק בחכמה דכתר, שהרי אחרי כניסה זו לנוקי יש סילוק מוחין ממנה וכניסתם לז"א, ואז

היא מתמעטת עד החזה, עד היסוד וכו'. אך נוקי דבינה מגדילים אותה עד היסוד, עד החזה וכו'. כלומר, ברור שלכל אחד יש

מהלך אחר.

יב. מעי"א דף קלבי עי"ב:

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחגיית נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע עי"פ הסדור ונה"ש דף מו' שמכניסים ו"ק דחוי"ב חוי"ג דחכמה. והרי מדברי שעה"כ משמע שמה שמכניסים במילת "אחד" לגי"ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק וא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה בברוך ו"ק דחוי"ב חוי"ג דכתר.

מתרץ: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חוי"ב חוי"ג דכתר, כוונתו חוי"ב חוי"ג דחכמה דכתר (לא כתירוץ השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה"? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר להוציא מטעות שהכוונה לחב"ד הכוללים. לכן הדגיש **כתר**, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מגן אברהם".

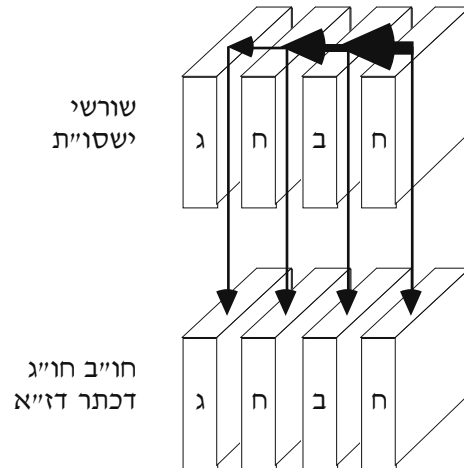
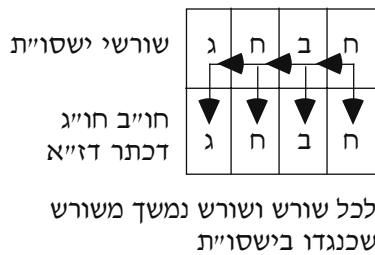
מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הני"ל מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין **לחוי"ב חוי"ג** דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי...". הבאנו גי"ר דאימא. א"כ בהכרח הגי"ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הגי"ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

ג. **עני"ה דף מח' ע"א:** המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, עי"פ נה"ש דף ט' ע"ג הני"ל, ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור נראה שהבינה וחוי"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר.

הגהת השד"ה אות פה: יש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שביססו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וחוי"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא. ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחוי"ב חוי"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה") זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וחוי"ג.

עלי נהר דף מח'

יד. **אוצרות חיים דף לז' ריש אות ו':** עי"פ שעה"כ דף לח' עי"א, כל העמידה עוסקת בחוי"ב חוי"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחב"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נר'. יחוד ראשון, הוי"ה א-ה-י-ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר עי"ד כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הד' מוחין אשר בכתר ממש".

ביחוד השני, הוי"ה אלקים, להוריד לחב"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הד' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחב"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דישסו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממשיכים ביחוד הראשון (עי"ד כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טו. **שע"ר ח"ב שאלה קמב':** מתלבט מהיכן נמשכים בינה וחוי"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מעי"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וחוי"ג.

ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים, בישסו"ת הנמצאים עי"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וחוי"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, עי"פ הגהת השד"ה הנז' בעני"ה.

שיטת השי"ש (6)

שורשי המוחין שבכתר:

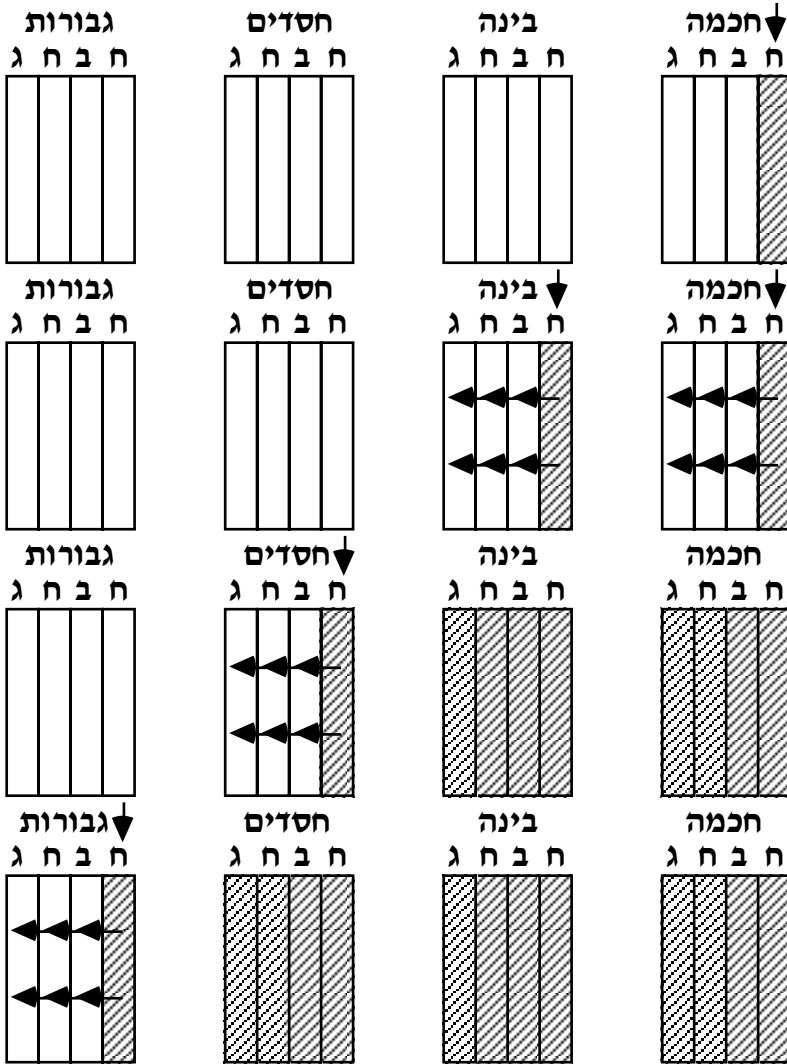
במילת "אחד" נולד כל השפע של האחי דחוי"ב חו"ג דכתר. (10) כל השפע (16 שמות מוחין) עבור חכמה דכתר נכנס לפרצוף חכמה דחכמה דכתר: ו"ק דגדלות דאימא (אחור), **ברכת אבות** - השלמה ליי"ס דאו"א (אחור).

באהבה: צלם דישי"ס דחכמה דכתר (דאחי) עולה למי"ן לעי"ב ס"ג דא"ק ומביא שפע פנים לחוי"ב וחוי"ג דכתר (9).

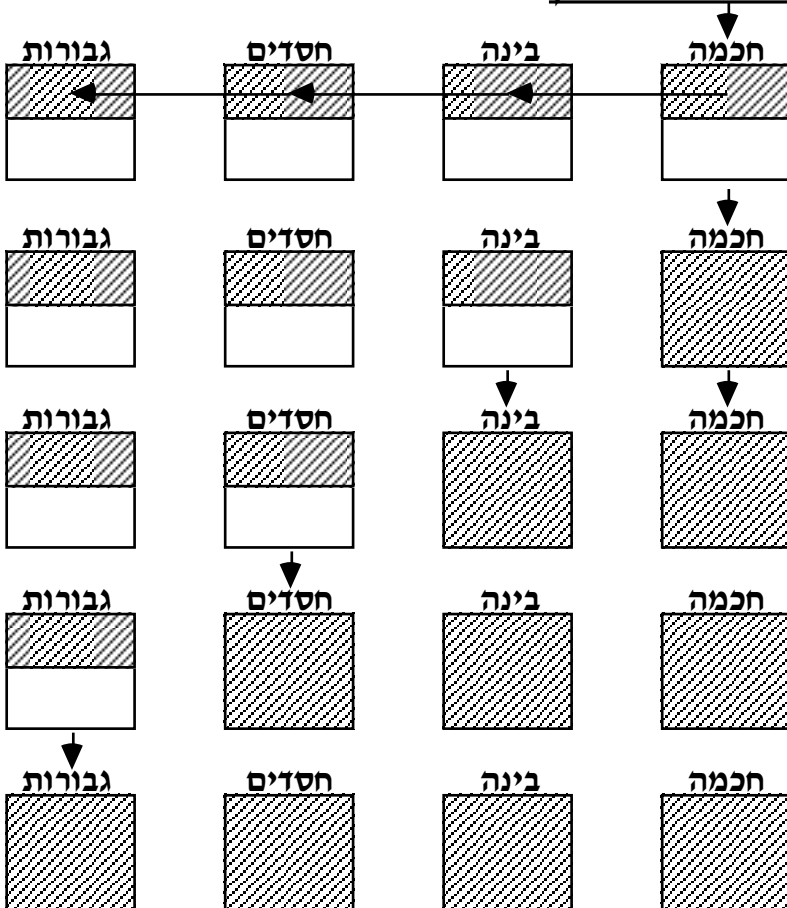
בא"י מגן אברהם: כניסת שפע אחי ופנים לחכמה דחכמה ולחכמה דבינה דז"א וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים, ובזה מיישב את נה"ש טי ע"ג.

מוזים: כניסת שפע אחי ופנים דחסדים דכתר לחכמה דחסדים, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

בא"י הטוב שמך: כניסת שפע אחי ופנים דגבורות דכתר לחכמה דגבורות, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

שיטת ר' אליהו משען

אחד: ו"ק דגדלות דאימא דחוי"ב חו"ג דכתר דאחי לחכמה דכתר ומשם לבינה וחוי"ג דכתר, ובזה מיישב נה"ש טי ע"ג.

ברכת אבות: השלמת אחי דחכמה דכתר.

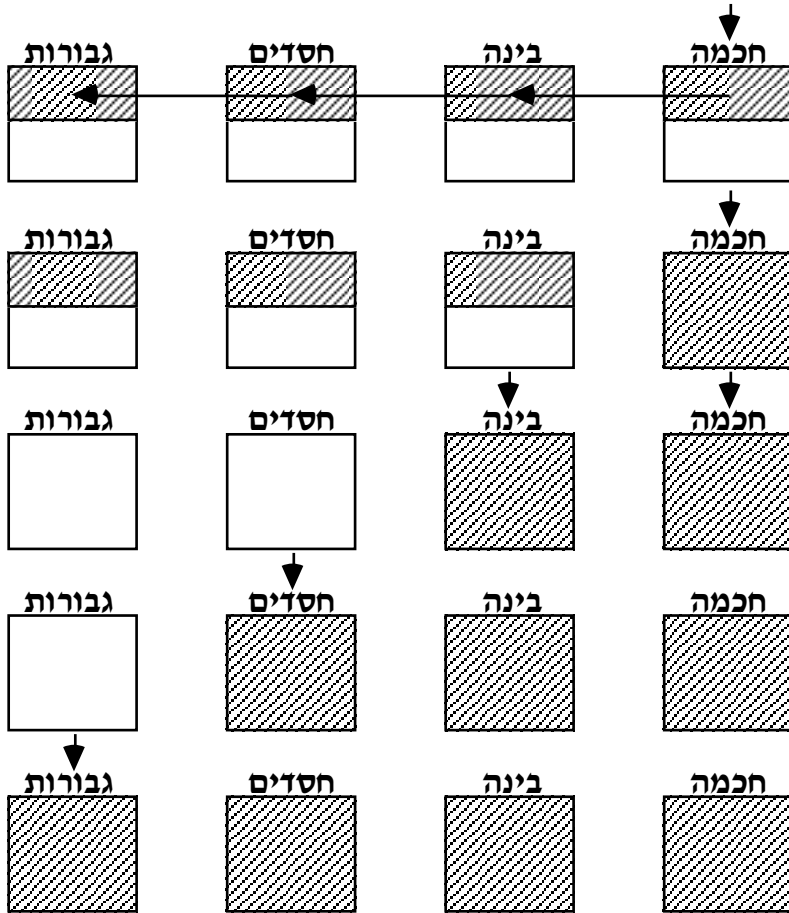
באהבה: סילוק מוחין ועלית פנים דאחי למי"ן רק עבור חכמה דכתר.

ברכת מגן אברהם: כניסת אחי ופנים דחוי"ב דכתר. הו"ק דגדלות דאימא דבינה כבר הגיע ב"אחד".

מוזים: כניסת אחי ופנים דחסדים דכתר.

ברכת הטוב שמך: כניסת אחי ופנים דגבורות דכתר.

שיטת עלי נהר (2)

אחד: וי"ק דגדלות דאימא דאחי לחוי"ב וחוי"ג דכתר. (כשיטת ר' אליהו משען)

ברכת אבות: י"ס דאוי"א דאחי דחכמה דכתר. **באהבה:** צלם דישי"ס של חכמה דכתר ווי"ק דגדלות דאימא דבינה וחוי"ג דכתר עולים למיין לעיי"ס דא"ק להביא מוחין דפנים, ויורדים ע"ג רישא דז"א.

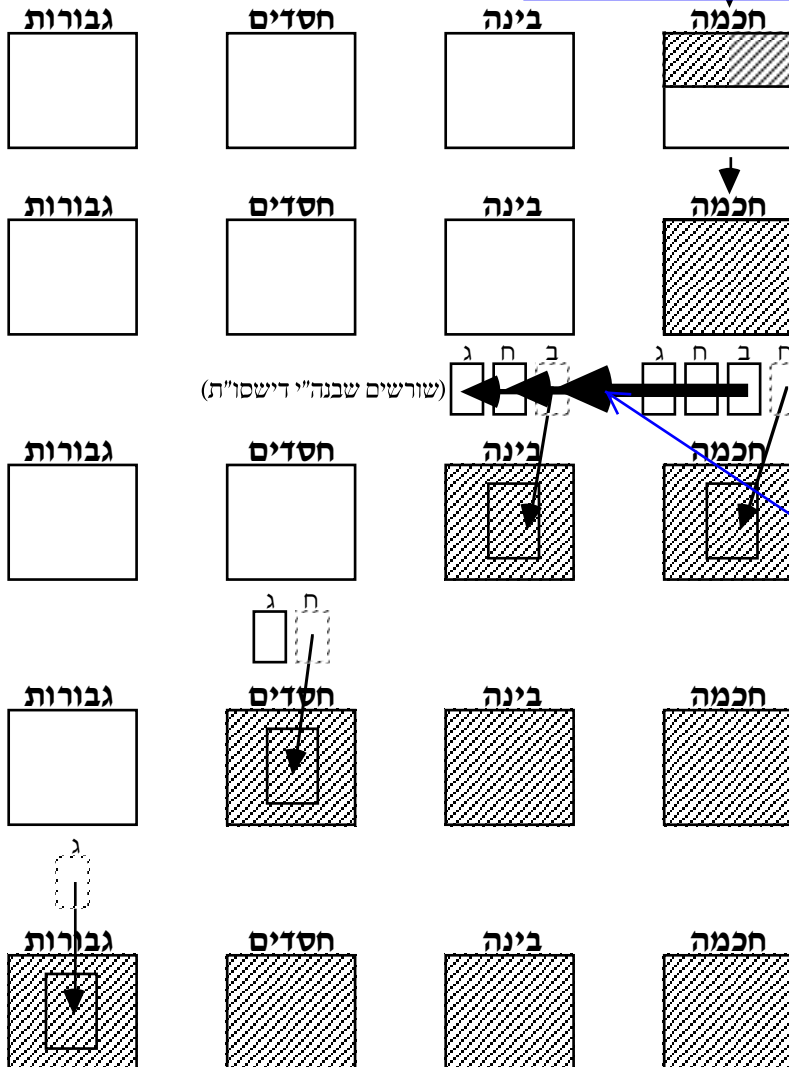
מלך עוזר: כניסה לנוקי לחכמה דכתר בלבד, ובסיום סלוק ע"ג רישא דז"א.

ברכת מגן אברהם: כניסת אחי ופנים דחוי"ב דכתר. פרצופי חוי"ג נשארים ריקים.

מודים: כניסת אחי ופנים דחסדים דכתר.

ברכת הטוב שמך: כניסת אחי ופנים דגבורות דכתר.

שיטת השד"ה (7) (5) (4) (3)

אחד: וי"ק דגדלות דאימא דאחי של חוי"ב חוי"ג דכתר נכנס לחכמה דכתר.

ברכת אבות: כניסת י"ס דאוי"א דאחי דחוי"ב חוי"ג דכתר לחכמה דכתר.

באהבה: 4 צלמים דישי"ס דחוי"ב חוי"ג דכתר עולים למיין לעיי"ס דא"ק להביא מוחין דפנים, ויורדים ע"ג רישא דז"א. **כניסת השורש הראשון בלבד**

מלך עוזר: כניסה לנוקי לחכמה דכתר, ובסיום סלוק ע"ג רישא דז"א.

ברכת מגן אברהם: א. כעת 4 צלמי אוי"פ דחוי"ב וחוי"ג דכתר עומדים ע"ג רישא דחכמה דכתר. **דז"א**

ב. כניסת אוי"פ דחכמה דכתר, העברת 3 צלמים דבינה וחוי"ג דכתר ע"ג רישא דבינה דכתר (4) וכניסה לבינה דכתר.

מודים: העברת חוי"ג דכתר ע"ג רישא דחסדים דכתר וכניסה לחסד דכתר.

ברכת הטוב שמך: העברת גבורות דכתר ע"ג רישא דגבורות דכתר וכניסה לגבורות דכתר.

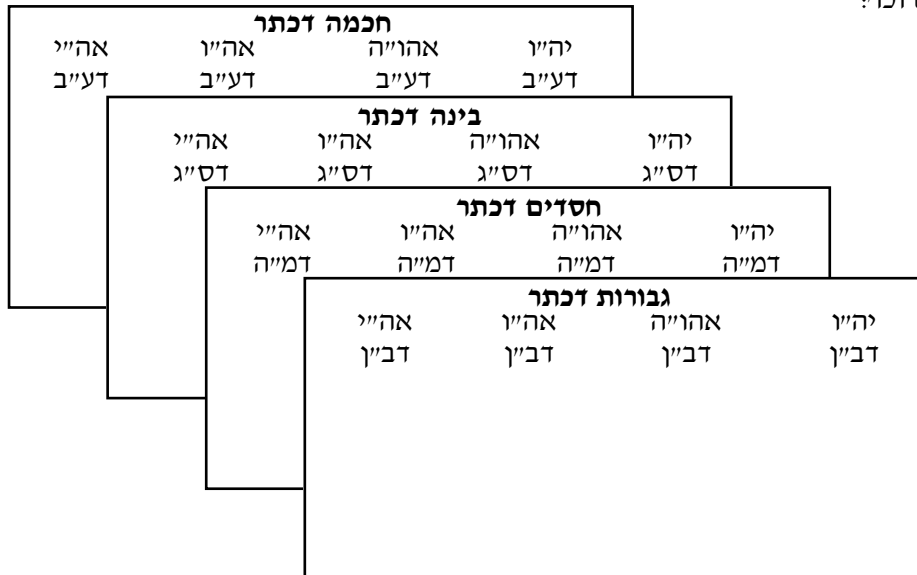
קיום דברי הרש"ש (נה"ש) בשיטות השונות

נה"ש דף ט' ע"ג:

כל השפע נכנס תחילה לחכמה דכתר. כשנגמרה להיתקן חכמה דכתר, העבירה את שאר השפע לבינה, וכן כשנגמרה להתקן הבינה דכתר, העבירה את שאר השפע לחסדים וכן לגבורות.

נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו:

מבאר את משמעות המוחין שנכנסו בתיבת "אחד". מוחין אלו שייכים לחו"ב חו"ג דכתר כאשר יה"ו דעסמ"ב הוא קו ימין - חכמה דכולם. אה"י דעסמ"ב הוא קו שמאל דכולם וכו':

מ"ו ע"א

בסוף מ' ע"ב, קבלו חו"ב וחוי"ג דכתר את המוחין.

בסוף ברכת אבות וכן בסוף כל אחד מהכריעות וזקיפות, השמות מתייחסים לחו"ב חו"ג הפרטיים.

רק בסיום כריעות וזקיפות הרביעית המוחין הגיעו לפרצופים ומתקיימים דברי הרש"ש.

ט' ע"ג

ב"אחד" (מ' ע"א) ו"ק דגדלות דאימא דאחי דחו"ב חו"ג נכנסים לחכמה ומשם לבינה וחוי"ג.

"אחד" - חכמה דחכמה דכתר.
ברכת "מגן אברהם" - חו"ב דכתר.
"מודים" - חסדים דכתר.
ברכת "הטוב שמך" - גבורה דכתר.
השפע מתקבל רק בחכמה הפרטית דכל שורש, ועובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

ב"אחד" - חכמה דכתר מקבל שפע של כולם, וכך בכל ברכת אבות משלימים, י"ס דאו"א דאחי לכל החו"ב והחוי"ג דכתר, ומסתלקים כל המוחין במילת "באהבה" ועומדים ע"ג רישא דז"א. ומעבירים מע"ג רישא דז"א לבינה וחוי"ג דכתר בסוף מלך עוזר ומושיע ומגן. וכן עובר לחסדים דכתר ב"מודים" ולגבורות דכתר ב"הטוב שמך".

שיטה

רא"ם - ענ"ה

ש"ש

השד"ה

מקורות:

- (1) נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו. דף ט' ע"ג.
- (2) ענ"ה דף צ"ד ע"א (ר' אליהו משען). שד"ה אות כ"ב. דף מ"ז ע"ב ד"ה והנה. דף מ"ח ע"א.
- (3) שד"ה (ענ"ה) דף מ"ח ע"א פ"ה. דף נ" ע"ב ד"ה גם, שד"ה אות צ"א. דף פ"ב ע"א.
- (4) אוצ"ח דף ל"ז רישא אות ו'.
- (5) שע"ר ח"ב שאלה קל"ג. ח"ב שאלה קמ"ב.
- (6) ש"ש ח"ג דף מ"ט ע"א ד"ה שם. פתי"ע דף מ' ע"ב ד"ה ועיין. פתי"ע דף כ"א ע"ב.
- (7) פא"ה ח"ב דף רכ"ט רע"ב.
- (8) מע"א דף קל"ב ע"ב.
- (9) באתי לגני דף ע' ע"א. דף ע"א ע"ב.
- (10) סידור ח"ב דף מ' ע"ב.